

Przekazanie insygniów władzy rektorskiej

Kilka minut przed ostatnim w kadencji posiedzeniem kolegium rektorskiego zaplanowane zostało przekazanie insygniów władzy rektorskiej. Kończąc kadencję rektor **Piotr Wach** podkreślił szacunek, jaki zawsze żywił do tych atrybutów władzy wykonanych i ofiarowanych uczelni przez opolskich rzemieślników. Ich symbolika nawiązuje do przeszłości uczelni, kiedy była ona jeszcze Wyższą Szkołą Inżynierską, a łańcuch rektorski jest szczególnie piękny. W sposób dowcipny i nie kryjąc przy tym nuty nostalgii, wyjaśnił, dlaczego w takim terminie i poza oficjalną uroczystością dokonuje się ta procedura. *Wiem, że władzę i jej atrybuty z pełnym zaufaniem oddaję w dobre ręce, unikając przy tym odzierania z szat rektora* – dodał żartobliwie. Następcy, prof. **Jerzemu Skubisowi** życzył powodzenia w realizacji planów, a swoim wieloletnim współpracownikom, złożył serdeczne podziękowania za lata wspólnych trudów, podkreślając zalety osobiste każdego z nich. **Zygmuntowi Kasperskiemu** za spokój finansowy, jaki swoimi decyzjami zapewnił uczelni i umiejętność bezkonfliktowego rozwiązywania trudnych spraw. Jerzemu Skubisowi trafnie kiedyś scharakteryzowanemu jako połączenie rumaka z czołgiem za entuzjazm, pracowitość i wizje. **Stanisławowi Wit-**

czakowi za wytrzymałość – bo ta kadencja przyniosła bodaj najwięcej zmian prawnych w sprawach studenckich, a mimo to przeprowadzony ostatnio audyt wypadł bardzo dobrze. Podkreślił talent i takt dyrektora administracyjnego, który od 1 września, już jako kanclerz nadal realizował będzie kolejne trudne wyzwania. Pani kwestor **Barbarze Hetmańskiej** do podziękowań za dobrą współpracę dodał jeszcze refleksję, że w swoim życiu zawodowym nie spotkał jeszcze tak miłej i opanowanej kwestor, która nigdy nie straszyla rektora czarnymi wizjami finansowych katastrof, a mimo to obronną ręką wychodziła z niełatwych przecież finansowych realiów.

Niech Was Bóg błogostawi – zakończył swoje wystąpienie rektor Wach i wręczył prorektorom dyplomy oraz symboliczne upominki.

Prof. Jerzy Skubis w przededniu objęcia urzędu podziękował za dobre słowa – koledze i przyjacielowi – co podkreślił, deklarując kontynuację szeregu wspólnie zaczętych przedsięwzięć.

Następnie obecni zasiedli do omawiania spraw bieżących.

kd

Od lewej: S. Witczak, Z. Kasperski, P. Wach, J. Skubis

P. Wach przekazuje berło rektorskie J. Skubisowi

Nowe prawo o szkolnictwie wyższym

Po latach prac legislacyjnych weszła w życie ustawa *Prawo o szkolnictwie wyższym*.

Nową ustawę 22 sierpnia 2005 r. podpisał Prezydent RP Aleksander Kwaśniewski, a od 1 września weszła w życie. Tekst ustawy dostępny jest na stronie minister-

stwa, a także opublikowany został w Dzienniku Ustaw z 27 lipca 2005, nr 164, poz. 1355.

W kolejnych numerach WU Czytelnicy znajdą szczegółowe informacje, jak litera ustawy wpłynie na akademickie realia. Zachęcamy do lektury.

W swoich badaniach opieram się na *Traktacie o dobrej robocie* T. Kotarbińskiego

Z prof. dr. hab. Marianem A. Partyką z Katedry Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn na Wydziale Mechanicznym, rozmawia Krystyna Duda

– W marcu br. odebrał Pan z rąk Prezydenta RP tytuł profesora nauk technicznych, doktoryzował się Pan z nauk matematycznych, zaś rozprawa habilitacyjna dotyczyła nauk humanistycznych, nie jest to typowe, szczególnie dla pracownika naukowego politechniki, połączenie dyscyplin naukowych.

– Jeśli chodzi o połączenie różnych dziedzin i dyscyplin naukowych, to w moim przypadku bazuje to na logice i różnych jej zastosowaniach. Praca doktorska dotyczyła logiki formalnej i jej zastosowań, praca habilitacyjna, gdyby spojrzeć na dyplom habilitacyjny, dotyczyła w sumie także logiki formalnej i jej zastosowań, gdyż dyplom habilitacyjny ma opis: nauki humanistyczne – filozofia, socjologia – logika formalna i jej zastosowania. W tamtych czasach na dyplomie habilitacyjnym, niezależnie od dziedziny i dyscypliny, można było dopisywać specjalność. Ze względu na mój ówczesny dorobek naukowy, postępowanie kwalifikacyjne było prowadzone w oparciu o napisaną publikację zwartą, czyli monografię oraz cykl publikacji związanych właśnie z logiką i jej zastosowaniami. Ponieważ zawsze wyznawałem zasadę, że opracowywanie nowych definicji, twierdzeń czy aksjomatów należy robić od razu w sposób zorientowany problemowo na konkretne zastosowania, a nie dostosowywać istniejącą teorię do aktualnych potrzeb, to można powiedzieć, że zagadnienia w moim przypadku doktorskie, habilitacyjne i późniejsze były zawsze robione w tym ujęciu. Chodzi oczywiście o metodologię projektowania i zarządzania, inżynierię wiedzy, CAD, zarządzanie informacją, a także wiedzą i jakością. Dlatego różne definicje i twierdzenia, z jednej strony nawiązują do nauk matematycznych, a z drugiej strony są

zrobione pod kątem konkretnych zastosowań. Wynika to oczywiście z faktu, że metodologia projektowania w naukach technicznych, metodologia zarządzania (dawnej metody i techniki organizatorskie) w naukach ekonomicznych, teoria działania w naukach humanistycznych oraz teoria algorytmów w informatyce, tak naprawdę wywodzą się z dawnych sugestii prof. T. Kotarbińskiego, czyli można powiedzieć, że także z „Traktatu o dobrej robocie” jako podstawowego dzieła prakseologicznego. Chodzi w tym ujęciu o metodologię nauk praktycznych, a w naukach technicznych – jak w moim przypadku – z punktu widzenia budowy i eksploatacji maszyn oraz informatyki o metodologię projektowania i CAD. Dlatego dokumentacja w sprawie nadania tytułu naukowego profesora nauk technicznych wymagała także wykonania szczegółowego opisu publikacyjnego z punktu widzenia zastosowań praktycznych dla budowy i eksploatacji maszyn z wykorzystaniem CAD.

– **Matematyk, socjolog, logik znajduje pole do działania w Katedrze Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn, kojarzącej się jako typowo techniczna jednostka?**

– Katedra Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn wielokrotnie modyfikowała i unowocześniała siatki dydaktyczne, uwzględniając aktualnie tworzone specjalności. Logika formalna znajduje zastosowanie w optymalizacji konstrukcji w ujęciu dyskretnym, a nie w ujęciu ciągłym, tzn. że na podstawie inżynierskiej teorii automatów, drzew logicznych, klasyfikatorów drzewiastych logika matematyczna jest specjalnie zorientowana problemowo na optymalizację konstrukcji. Dla układów maszynowych logika oddaje usługi w postaci go-

towych wytycznych projektowania, np. znalezienia rangi ważności parametrów konstrukcyjnych i eksploatacyjnych projektowanego układu dla ewentualnych zmian wartości liczbowych arytmetycznych takich parametrów celem osiągnięcia rozwiązania optymalnego. Ze względu na różne istniejące granty europejskie, np. Tempus, Leonardo da Vinci, a także ze względu na liczne dofinansowania Komitetu Badań Naukowych możliwe stało się napisanie różnych monografii i odpowiednich skryptów do specjalnie opracowanych przedmiotów na potrzeby specjalności w KMiPKM. Przedmioty dotyczą logiki procesów decyzyjnych w metodologii projektowania, a także CAD układów maszynowych z punktu widzenia napędu i sterowania. Oczywiście istnieje zbieżność przedmiotowa z metodologią zarządzania i dlatego w naukach ekonomicznych zgodnie np. z ogólną koncepcją wypracowaną jeszcze przez prof. Kotarbińskiego istnieją odpowiednie przedmioty typu techniki twórczego rozwiązy-

wania problemów czy też wybrane zagadnienia procesów decyzyjnych, gdzie te skrypty i monografie także znalazły zastosowanie dla nauk o zarządzaniu. Dodatkowo należy podkreślić terminowe funkcjonowanie Oficyny Wydawniczej Politechniki Opolskiej, jak również zasługi byłego Pana Redaktora doc. dr. inż. **A. Guzika** w publikowaniu kilkunastu uczelnianych zwartych opracowań naukowych z moim nazwiskiem.

– Czy jest Pan profesor zaangażowany także w prace na rzecz CESTI?

– Jeśli chodzi o program CESTI moja działalność naukowa mieści się w zagadnieniach optymalizacji konstrukcji, w zagadnieniach zarządzania informacją w procesie projektowania, jak również w zagadnieniach zarządzania jakością, inżynierii wiedzy i systemów ekspertowych, gdyż dla konkretnych klas układów maszynowych można opracować zorientowane algorytmy projektowania. Takie postępowanie prowadzone jest nie tylko na podstawie baz danych, czyli zwyczajnych katalogów, jak to ma miejsce w informatyce, lecz przede wszystkim z punktu widzenia baz wiedzy, tzn. baz danych połączonych ze sobą konkretnymi regułami wnioskowania dla ustalonych klas układów, np. układów hydraulicznych.

– Czym aktualnie zajmuje się Pan Profesor w swoich pracach naukowych?

– Aktualnie prowadzone są prace naukowo-badawcze w opracowaniu specjalnych przypadków zagadnień optymalizacji dyskretnej, na podstawie struktur drzewiastych i klasyfikacyjnych dla układów maszynowych, w których mogą istnieć różne wzajemne interakcje pomiędzy parametrami konstrukcyjnymi i eksploatacyjnymi. W tej sytuacji tak naprawdę takie parametry nie mogą już odgrywać roli zmiennych niezależnych wg definicji matematycznej funkcji, lecz skoro istnieje interakcja między tymi zmiennymi, to są one zależne. W takim razie należy odpowiednie parametry konstrukcyjne i eksploatacyjne na podstawie danych np. pomiarowych połączyć w zmienne

uogólnione, jeśli one ze sobą współpracują i dlatego należy opracować algorytmy pozwalające na znalezienie i wyodrębnienie takich współpracujących zmiennych w jedną zmienną uogólnioną. W ten sposób zmniejszona zostaje złożoność obliczeniowa, bo istnieje mniej zmiennych do optymalizowania, a z drugiej strony zmienne współpracujące ze sobą umożliwiają wyodrębnienie w badanym układzie pewnych podukładów, które same z siebie odpowiadają za działanie. Oczywiście w ujęciu systemowym muszą być zgrane wg układu w całości. Drugim kierunkiem badań jest opracowanie konkurencyjnych metod dendrytowo-drzewiastych na bazie logiki formalnej do metod typu analiza wariacji lub zbiory przybliżone, gdyż zawsze najpierw należy zidentyfikować, a potem klasyfikować dane. Dlatego, jeśli analiza wariacji pozwala także uszeregować odpowiednio badane parametry, zbiory przybliżone także potrafią sklasyfikować parametry od najmniej do najbardziej ważnych, to metody logiki formalnej oparte np. na strukturach dendrytowo-drzewiastych, a niekoniecznie na teorii grafów, nie powinny być więc gorsze. Dlatego w tej chwili nadal rozwijane są dotychczasowe zarówno moje, jak i doktorów i doktorantów publikacje. Logika formalna w ujęciu logiki procesów decyzyjnych dla optymalizacji dyskretnej np. układów maszynowych powinna pełnić rolę użytkową z punktu widzenia inżynierii wiedzy, zarządzania informacją i oczywiście komputerowego wspomagania procesu projektowania, aby w możliwie największym zakresie naśladować tok myślowy inżyniera-projektanta.

– A działalność publikacyjna, Pana dorobek jest dość obszerny?

– Według obecnej klasyfikacji działań w pracy naukowo-badawczej i naukowo-dydaktycznej istnieje ponad dwieście pozycji tytułowych autorskich lub współautorskich z moim nazwiskiem. Aktualnie oczekują na wydanie, a mówiąc ściśle są w recenzji, dwie publikacje do czasopism naukowych oraz dwie publikacje konferencyjne PAN. Do wydania przygotowywane są również dwie publikacje zwarte:

jedna książka współautorska, a druga autorska – po uwzględnieniu uwag recenzentów. Nie wspominał tych, które są jeszcze we wstępnym przygotowaniu.

– Czy otrzymanie tytułu profesorskiego wiąże Pan z jakimiś istotnymi planami, np. organizacyjnymi?

– Otrzymanie tytułu profesora jeszcze nie zmieniło w znaczący sposób ani na korzyść, ani na niekorzyść mojej obecnej sytuacji zawodowej, ani prowadzonych badań naukowych. Doktoranci, którymi się opiekuję, mają właściwie zakończone w sensie redakcyjnym prace doktorskie, doktorzy nadal rozwijają dotychczasowe zagadnienia, a w moim przypadku – zarówno badania, jak i publikacje, samodzielne i współautorskie nadal są ukierunkowane tak jak dotychczas. Jeśli nie będzie odpowiednich zmian administracyjnych w sensie tworzenia zakładów czy katedr, to dalsza moja praca naukowa będzie chyba oparta na dotychczasowych zasadach współpracy z doktorantami, doktorami, a także pracownikami spoza uczelni. Gdyby jednak istniała możliwość utworzenia nowych jednostek organizacyjnych, tak jak np. zrobiono to na WEiA, to można by się zastanowić nad utworzeniem nowocześniejszych dodatkowych specjalności, podobnie jak ma to miejsce na dużych uczelniach akademickich z pełnymi prawami akademickimi. Podam dla przykładu, że na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki Politechniki Częstochowskiej prowadzona jest specjalność związana z mechaniką komputerową, gdzie z jednej strony student szczegółowo poznaje zagadnienia z mechaniki, ale z drugiej poznaje bardzo szczegółowe przedmioty z informatyki nawet z dokładnym opisem tworzenia baz danych, funkcjonowania sieci i projektowania internetowego. Gdyby spojrzeć na Wydział Mechaniczny Politechniki Wrocławskiej, a nawet tylko na Instytut Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn, to można od razu stwierdzić, że skoro istnieją cztery kierunki (niektóre niemal są dokładnie takie jak prowadzo-

Ciąg dalszy na stronie 28

Dwudzieste drugie i ostatnie w kadencji 2002-2005 posiedzenie Senatu Politechniki Opolskiej odbyło się 29 czerwca br. według przedstawionego przez prowadzącego, a zaakceptowanego przez obecnych programu obrad.

1. Sprawy organizacyjne:

1.1. uchwalenie utworzenia na WWFiF wewnątrzwydziałowego Instytutu Fizjoterapii

1.2. przekształcenie Katedry Morfologii Funkcjonalnej w Zakład Morfologii Funkcjonalnej (WWFiF)

1.3. uchwalenie struktury organizacyjnej Instytutu Fizjoterapii (WWFiF)

1.4. uchwalenie utworzenia na WWFiF Zakładu Sportów Indywidualnych

1.5. przekształcenie Zakładu Matematyki w Zakład Matematyki i Zastosowań Informatyki (IMFiCh)

2. Sprawy osobowe:

2.1. zaopiniowanie wniosku o mianowanie prof. dr. hab. inż. **Józefa Kędzi** (WEiA) na stanowisko profesora zwyczajnego w PO

2.2. zaopiniowanie wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego w PO na czas nieokreślony:

– dr. hab. **Maksymiliana Gajka**, prof. PO (IMFiCh)

– dr. hab. inż. **Janusza Pająka**, prof. PO (IMFiCh)

2.3. zaopiniowanie wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego w PO na czas określony – 5 lat:

- dr. hab. inż. **Igora Gureja** (WM)

- prof. dr. **Jaroslava Opavskiego** (WWFiF)

2.4. wyrażenie przez Senat PO opinii w sprawie powołania na stanowiska funkcyjne na kadencję 2005-2008 w jednostkach naukowo-dydaktycznych PO

3. Sprawy dydaktyczne:

3.1. zmiany w planach studiów

3.2. informacja dot. „nowej” ustawy o szkolnictwie wyższym

4. Sprawy inwestycyjne:

4.1. upoważnienie prof. dr. hab. inż. **Jerzego Skubisa** do reprezentowania Politechniki Opolskiej, w ramach pełnienia funkcji rektora od dnia 1 września 2005 r., we wszelkich działaniach związanych z realizacją umowy o dofinansowanie projektu: Budowa II kampusu PO, Zadanie 1B: Budowa hali sportowej i zaplecza dydaktycznego dla potrzeb WWFiF w ramach ZPORR 2004-2006

4.2. wyrażenie zgody na zawarcie przez JM Rektora Politechniki Opolskiej umowy na dofinansowanie przedsięwzięcia pn. Budowa II kampusu Politechniki Opolskiej, Zadanie 1B: Budowa hali sportowej i zaplecza dydaktycznego dla potrzeb Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii do kwoty 400 tys. złotych ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej

4.3. informacja o wnioskach dot. projektów finansowanych z Funduszy Strukturalnych UE – INTERREG III A, Polska – Czechy

5. Zapytania, komunikaty i wolne wnioski:

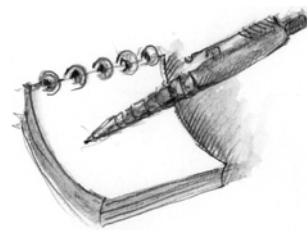
5.1. informacje rektora

5.2. informacje Uczelnianej Komisji Wyborczej

5.3. informacja przewodniczącego Samorządu Studentckiego o wynikach wyborów przedstawicieli studentów do Senatu PO na kadencję 2005-2008

5.4. informacje dot. Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości przy Politechnice Opolskiej

6. Zatwierdzenie protokołu z posiedzenia Senatu PO w dniu 18 maja 2005 r.

Realizując program posiedzenia Senat Politechniki Opolskiej:

Ad. 1

• uchwalił następujące zmiany w strukturze organizacyjnej Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii obowiązujące od dnia 1 września 2005 r., tj.:

1) utworzenie Instytutu Fizjoterapii jako jednostki wewnątrzwydziałowej

2) przekształcenie Katedry Morfologii Funkcjonalnej w Zakład Morfologii Funkcjonalnej

3) strukturę organizacyjną Instytutu Fizjoterapii, którą tworzą:

a) Zakład Morfologii Funkcjonalnej

b) Zakład Biologicznych Podstaw Fizjoterapii

c) Zakład Klinicznych Podstaw Fizjoterapii

4) utworzenie Zakładu Sportów Indywidualnych.

• uchwalił zmiany w strukturze organizacyjnej Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii polegające na przekształceniu od dnia 1 września 2005 r. Zakładu Matematyki w Zakład Matematyki i Zastosowań Informatyki.

Ad. 2

• pozytywnie zaopiniował wniosek dziekana Wydziału Elektrotechniki i Automatyki o mianowanie prof. dr. hab. inż. **Józefa Kędzi** na stanowisko profesora zwyczajnego w Politechnice Opolskiej.

• pozytywnie zaopiniował wniosek dyrektora Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego w PO na czas nieokreślony dr. hab. **Maksymiliana Gajka**, prof. PO – z dniem 1 września 2005 r.

• pozytywnie zaopiniował wniosek dyrektora Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii o mianowanie z dniem 1 grudnia 2005 r. na stanowisko profesora nadzwyczajnego w PO na czas nieokreślony dr. hab. inż. **Janusza Pająka**, prof. PO

• pozytywnie zaopiniował wniosek dziekana Wydziału Mechanicznego o mianowanie od dnia 1 października 2005 r. na stanowisko profesora nadzwyczajnego na czas określony, tj. 5 lat dr. hab. inż. **Igora Gureja**.

• pozytywnie zaopiniował wniosek dziekana Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii o mianowanie, od dnia 1 października 2005 r., na stanowisko profesora nadzwyczajnego w PO na czas określony, tj. 5 lat prof. dr. hab. **Jaroslava Opavskiego**

• Senat Politechniki Opolskiej, zgodnie z § 46 pkt. 3 Statutu PO, pozytywnie zaopiniował powołanie przez rektora z dniem 1 września 2005 r. obsady na stanowiskach funkcyjnych w jednostkach naukowo-dydaktycznych PO – tabela na stronach 7 i 8.

Ad. 3

Senat Politechniki Opolskiej

• na wniosek dziekana Wydziału Budownictwa pozytywnie zaopiniował, od roku akademickiego 2005/2006,

nowe plany studiów dziennych inżynierskich na kierunku *budownictwo* prowadzonych w języku angielskim, z możliwością prowadzenia części zajęć w języku polskim oraz

- na wniosek dziekana Wydziału Elektrotechniki i Automatyki wykaz przedmiotów prowadzonych w języku niemieckim na studiach dziennych magisterskich (polsko-niemieckie studia dwujęzyczne) na kierunku *informatyka* w roku akademickim 2005/2006.

- na wniosek dziekana Wydziału Elektrotechniki i Automatyki pozytywnie zaopiniował od roku akademickiego 2005/2006 zmiany w planach studiów zaocznych inżynierskich na kierunku *informatyka* w zakresie siatki podstawowej i dla specjalności:

- *sieci komputerowe i systemy baz danych*
- *informatyka w technice i zarządzaniu*

- na wniosek dziekana Wydziału Mechanicznego pozytywnie zaopiniował plany studiów na kierunkach:

- 1) *mechanika i budowa maszyn*, plany studiów zaocznych magisterskich uzupełniających dla nowej specjalności: *polajazdy rolnicze i leśne*, od roku akademickiego 2006/2007

- 2) *technika rolnicza i leśna*:

- a) zmiany w planach studiów dziennych inżynierskich, od roku akademickiego 2005/2006

- b) nowe plany studiów zaocznych inżynierskich, od roku akademickiego 2005/2006

- 3) *inżynieria środowiska*, plany studiów zaocznych magisterskich uzupełniających dla nowej specjalności: *agroenergetyka*, od roku akademickiego 2006/2007

- na wniosek dziekana Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji pozytywnie zaopiniował, od roku akademickiego 2005/2006 nowe plany studiów podyplomowych:

- 1) *zarządzanie i gospodarka nieruchomościami*

- 2) *zarządzanie projektami rozwojowymi przedsiębiorstw w Unii Europejskiej*,

- na wniosek dziekana Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii pozytywnie zaopiniował, od roku akademickiego 2005/2006 zmiany w planach studiów na kierunkach:

- 1) *turystyka i rekreacja*:

- zmiany w planach studiów dziennych licencjackich dla specjalności *obsługa ruchu turystycznego i hotelarstwo*

- zmiany w planach studiów zaocznych licencjackich dla specjalności *obsługa ruchu turystycznego i hotelarstwo*

- 2) *fizjoterapia*:

- nowe plany studiów dziennych i zaocznych licencjackich od roku akademickiego 2005/2006

- nowe (przejściowe) plany studiów dziennych i zaocznych licencjackich dla II roku studiów od roku akademickiego 2005/2006.

- na wniosek dyrektora Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii pozytywnie zaopiniował zmiany w planach studiów dziennych magisterskich na kierunku *edukacja techniczno-informatyczna*, siatka podstawowa i dla specjalności: *inżynieria środowiska pracy*, obowiązującego od roku akademickiego 2005/2006 dla I, II i III roku studiów.

Po zakończeniu opiniowania przedstawionych wniosków, prowadzący obrady rektor prof. **Piotr Wach** przekazał obecnym informacje dotyczące prac nad nową ustawą o szkolnictwie wyższym, z uwzględnieniem przepisów istotnych dla Politechniki Opolskiej, szczególnie w zakresie uprawnień naukowych, autonomiczności uczelni, statutu.

Ad. 4

Realizując sprawy inwestycyjne Senat Politechniki Opolskiej upoważnił prof. dr. hab. inż. **Jerzego Skubisa** od dnia 1 września 2005 r. do reprezentowania Politechniki Opolskiej w ramach pełnienia funkcji rektora we wszystkich działaniach związanych z realizacją umowy o dofinansowanie projektu: Budowa II kampusu PO, Zadanie 1B: Budowa hali sportowej i zaplecza dydaktycznego dla potrzeb Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii finansowanych ze Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego 2004–2006, a także wyraził zgodę na zawarcie przez rektora Politechniki Opolskiej umowy na dofinansowanie przedsięwzięcia pn. Budowa II kampusu Politechniki Opolskiej, Zadanie 1B: Budowa hali sportowej i zaplecza dydaktycznego dla potrzeb Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii do kwoty 400 tys. złotych ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej i zabezpieczenia prawidłowego wydatkowania tych środków w formie weksla in blanco Politechniki Opolskiej na zasadach określonych w teście umowy i deklaracji do weksla. Realizacja zabezpieczenia będzie następować z dochodów własnych Uczelni.

Następnie rektor Piotr Wach przewodząc ostatniemu w tej kadencji posiedzeniu Senatu Politechniki Opolskiej dokonał krótkiego podsumowania, podając liczbę posiedzeń, podjętych przez senat uchwał itp. Wszystkim senatorom rektor złożył podziękowania za współpracę i poinformował, że w uznaniu za ich pracę przyznał nagrodę I stopnia swoim najbliższym współpracownikom, prorektorowi ds. nauki prof. **Jerzemu Skubisowi**, prorektorowi ds. studenckich prof. **Stanisławowi Witczakowi** i prorektorowi ds. organizacyjnych dr. **Zygmuntowi Kasperskiemu**, oraz dziekanom Wydziału Elektrotechniki i Automatyki, prof. **Józefowi Kędzi** i Wydziału Mechanicznego, prof. **Leonowi Troniewskiemu** za uzyskanie przez jednostki, którymi kierują praw do habilitowania.

Następnie przedstawiciel Uczelnianej Komisji Wyborczej przedstawił wyniki wyborów, a przewodni-

Wydział Budownictwa:

Kierownik	Katedry Fizyki Materiałów	prof. dr hab. inż. Jan Kubik
Kierownik	Katedry Inżynierii Materiałów Budowlanych	prof. dr hab. Stefania Grzeszczyk
Kierownik	Katedry Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich	prof. dr inż. Roman Jankowiak
Kierownik	Katedry Mechaniki Budowli	prof. dr hab. inż. Tadeusz Chmielewski
Kierownik	Katedry Podstaw Projektowania Budowlanego	prof. dr hab. inż. Wojciech Skowroński
Kierownik	Zakładu Geotechniki i Geodezji	dr hab. inż. Wojciech Anigacz, prof. PO
Kierownik	Zakładu Konstrukcji Mostowych	dr hab. inż. Lechosław Grabowski, prof. PO

Wydział Elektrotechniki i Automatyki

Dyrektor	Instytutu Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej	prof. dr hab. inż. Piotr Wach
Zastępca dyrektora		dr hab. inż. Krystyna Macek-Kamińska, prof. PO
Kierownik	Zakładu Elektrotechniki Przemysłowej	dr hab. inż. Bronisław Tomczuk, prof. PO
Kierownik	Zakładu Maszyn Elektrycznych	prof. dr hab. inż. Marian Łukaniszyn
Kierownik	Zakładu Napędu Elektrycznego, Diagnostyki i Elektroniki Przemysłowej	dr inż. Krzysztof Tomczewski
Kierownik	Zakładu Robotyki i Zastosowań Informatyki	dr hab. inż. Krystyna Macek-Kamińska, prof. PO
Dyrektor	Instytutu Elektroenergetyki	prof. dr hab. inż. Jerzy Skubis
Zastępca dyrektora		dr inż. Jolanta Dąbrowska
Kierownik	Zakładu Inżynierii Materiałowej i Elektrycznej	prof. dr hab. inż. Józef Kędzia
Kierownik	Zakładu Systemów, Sieci i Urządzeń Elektrycznych	dr hab. inż. Barbara Kaszowska, prof. PO
Kierownik	Zakładu Wysokich Napięć	dr hab. inż. Tomasz Boczar, prof. PO
Dyrektor	Instytutu Automatyki i Informatyki	dr hab. inż. Ryszard Rojek, prof. PO
Zastępca dyrektora		dr inż. Karol Grandek
Kierownik	Zakładu Automatyki i Systemów Informatycznych	dr inż. Karol Grandek
Kierownik	Zakładu Informatyki	dr hab. inż. Włodzimierz Stanisławski, prof. PO
Kierownik	Zakładu Sterowania i Elektroniki	dr hab. inż. Krzysztof Latawiec, prof. PO
Dyrektor	Instytutu Elektrowni i Systemów Pomiarowych	prof. dr hab. inż. Zdzisław Kabza
Zastępca dyrektora		dr inż. Sławomir Zator
Kierownik	Zakładu Energetyki	prof. dr hab. inż. Gerhard Bartodziej
Kierownik	Zakładu Metrologii i Systemów Pomiarowych	prof. dr hab. inż. Zdzisław Kabza

Wydział Mechaniczny

Kierownik	Katedry Inżynierii Procesowej	prof. dr hab. inż. Leon Troniewski
Kierownik	Katedry Materiałoznawstwa i Technologii Bezwiórowych	dr hab. inż. Stanisław Król, prof. PO
Kierownik	Katedry Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn	prof. dr hab. inż. Ewald Macha
Kierownik	Katedry Techniki Ciepłej i Aparatury Przemysłowej	dr hab. inż. Bolesław Dobrowolski, prof. PO
Kierownik	Katedry Technologii Maszyn i Automatyzacji Produkcji	prof. dr hab. inż. Wit Grzesik
Kierownik	Katedry Inżynierii Środowiska	prof. dr hab. inż. Roman Ulbrich
Kierownik	Katedry Pojazdów Drogowych i Rolniczych	dr hab. inż. Jerzy Jantos, prof. PO
Kierownik	Zakładu Techniki Rolniczej i Leśnej	dr hab. inż. Marek Tukiendorf, prof. PO

Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji

Dyrektor	Instytutu Inżynierii Produkcji	prof. dr hab. inż. Ryszard Knosala
Kierownik	Katedry Nauk o Zarządzaniu	prof. dr hab. Ludwik Habuda
Kierownik	Katedry Prawa i Administracji	dr hab. Marian Ciepaj, prof. PO
Kierownik	Zakładu Nauk Ekonomicznych	dr Krzysztof Malik
Kierownik	Zakładu Marketingu i Logistyki	dr inż. Rafał Matwiejczuk
Kierownik	Zakładu Kształcenia Ustawicznego i Studiów Międzynarodowych	dr Maria Kania

Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

Dyrektor	Instytutu Fizjoterapii	dr hab. Jan Szczepielniak, prof. PO
Kierownik	Katedry Wychowania Fizycznego i Sportu	prof. dr hab. Józef Wojnar
Kierownik	Katedry Nauk Humanistycznych	dr hab. Stanisław Zagórny, prof. PO
Kierownik	Zakładu Metodyki Wychowania Fizycznego	dr Stanisław Szczepański
Kierownik	Zakładu Sportów Indywidualnych	dr hab. Janusz Iskra, prof. PO
Kierownik	Zakładu Morfologii Funkcjonalnej	dr hab. Janusz Kubicki, prof. PO
Kierownik	Zakładu Biologicznych Podstaw Fizjoterapii	dr Karina Stonka
Kierownik	Zakładu Klinicznych Podstaw Fizjoterapii	dr hab. Jan Szczepielniak, prof. PO
Kierownik	Zakładu Geografii i Marketingu Turystyki	dr hab. Wiesław Drobek, prof. PO
Kierownik	Zakładu Kulturowych Podstaw Turystyki	dr hab. Roman Nowacki, prof. PO
Kierownik	Zakładu Turystyki i Rekreacji	dr Bożena Królikowska

Instytut Matematyki, Fizyki i Chemii

Kierownik	Zakładu Matematyki i Zastosowań Informatyki	dr Zygmunt Kasperski
Kierownik	Zakładu Fizyki	dr Czesław Górecki
Kierownik	Zakładu Chemii	dr Stanisław Wiejak
Kierownik	Zakładu Techniki	dr hab. Maksymilian Gajek, prof. PO

czący studenckiego samorządu poinformował, że ze studentów zasiadać będzie w Senacie w kolejnej kadencji. Ustalono także termin pierwszego w kadencji 2005–2008 posiedzenia, które odbędzie się 21 września br.

Zatwierdzenie protokołu z posiedzenia w dniu 18 maja br. zakończyło pracę senatu kadencji 2002–2005.

Oprac. KD na podstawie wyciągu uchwał z posiedzenia Senatu PO z dnia 29.06.05

Przeprowadzka WWFiF

Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii zmienił już siedzibę, instalując się jako pierwszy na terenie II kampusu przy ul. Prószkowskiej. Kilkuetapowa przeprowadzka rozpoczęła się 20 czerwca i zakończyła się 14 i 15 września, kiedy służby techniczne uczelni i studenci wydziału przeprowadzili *fizjoterapię* zajmując dotychczas trzecie piętro przy ul. Małopolskiej. Na Prószkowskiej wydział rozlokował się w dwóch obiektach, budynkach A (jedynka) i B (siódemka) znajdujących się po prawej i lewej stronie bramy wjazdowej, w których do niedawna mieścił

Już wszystko spakowane

Ostatnie chwile na Działkowej

Przed nową siedzibą

się sąd. Wydział uzyskał 1816 m² powierzchni użytkowej na dwóch piętrach oraz 684 m² na poddaszu z przeznaczeniem na siłownię, a w siódemce blisko 500 m².

Przeprowadzkę poprzedził remont wykonany przez służby techniczne politechniki. Ułożono 10 km przewodów elektrycznych, zamontowano tablice elektryczne, wykonano instalację komputerową, nową centralę telefoniczną. Remontu wymagały także same pomieszczenia, aby służyć nowym celom, naprawiono posadzkę, położono wykładziny i co ważne wykonano remont instalacji wodno-kanalizacyjnej montując przy okazji nowe umywalki itp. Nie trzeba chyba wymieniać niezliczonych godzin spędzonych na sprzątaniu po remontach. Obecnie na stolarni powstaje wyposażenie, meble, stoły, biurka, szafki, aby zdążyć z głównymi pracami przed nowym rokiem akademickim.

Działkowa – dotychczasowa siedziba jednostki wystawiona została na sprzedaż, na Małopolskiej nadal zostanie sala gimnastyczna, akademik i hotel.

W nowym miejscu dziekanat i władze Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii zajmują pomieszczenia na II piętrze w budynku B, zaś parter przeznaczony został dla potrzeb Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości.

kd

Zaproszenie

REKTOR I SENAT
POLITECHNIKI OPOLSKIEJ

mają zaszczyt zaprosić

na

UROCZYSTOŚĆ INAUGURACJI
ROKU AKADEMICKIEGO
2005/2006,

która odbędzie się

3 października 2005 r.

o godz. **10.00** w auli
Politechniki Opolskiej

ul. Katowicka 48,
gmach Wydziału Budownictwa

Nabór projektów roku 2005 do Działania 2.6 rozstrzygnięty

W maju br. Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego ogłosił nabór projektów do dofinansowania z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego 2004–2006 w Działaniu 2.6 Regionalne Strategie Innowacyjne i Transfer Wiedzy. Kwota możliwa do zakontraktowania wynosiła 4 397 609 zł, z tego dofinansowanie z Europejskiego Funduszu Społecznego stanowiło 75% tej kwoty. Na konkurs Politechnika Opolska złożyła 5 projektów, w tym jeden wspólnie z Naczelną Organizacją Techniczną, Oddziałem w Opolu. Procedurę oceny zgłoszonych projektów zakończono w sierpniu br. i ich listę rankingową podano na stronie internetowej UMWO.

Do realizacji w latach 2005–2007 przyjęto 4 projekty, w tym 3 zgłoszone przez Politechnikę Opolską.

Są to następujące projekty:

1. Stypendia dla słuchaczy technicznych studiów doktoranckich, prowadzonych w Politechnice Opolskiej.

Projekt o wartości 956 000 zł (dofinansowanie z EFS – 717 000 zł, wkład krajowy – 239 000 zł) przygotowano na Wydziale Mechanicznym przy współpracy Wydziału Elektrotechniki i Automatyki.

Projekt zakłada sfinansowanie stypendiów dla uczestników studiów doktoranckich w okresie od 01.10.2005 r. do 30.09.2007 r.

2. Centrum Zarządzania i Monitoringu Regionalnej Strategii Innowacji – Zarządzanie Innowacjami w ramach Regionalnej Strategii Innowacji Województwa Opolskiego.

Projekt o wartości 2 366 622 zł (dofinansowanie z EFS – 1 774 967 zł; wkład krajowy – 591 655 zł) został opracowany i przygotowany w Dziale Nauki PO.

3. Transfer wiedzy i innowacyjności – organizacja platform tematycznych Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości przy Politechnice Opolskiej.

Projekt zaakceptowany na kwotę 626 075 zł (dofinansowanie z EFS – 469 556 zł; wkład krajowy 156 519 zł) został opracowany i przygotowany w Dziale Nauki PO. Projekt ten stanowi istotny, ale nie jedyny zakres zadań powołanego w kwietniu br. Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości (AIP) przy Politechnice Opolskiej.

Politechnika Opolska otrzymała dofinansowanie w łącznej wysokości – 3 948 697 zł, co stanowi 90% kwoty zaplanowanej do zakontraktowania w 2005 r. w ramach Działania 2.6. W tym dofinansowanie z Europejskiego Funduszu Społecznego wynosi 2 961 523 zł. Warto zaznaczyć, iż wkłady krajowe do projektu pochodzą ze środków budżetu państwa i nasza uczelnia nie wnosi do realizacji ww. projektów żadnych dodatkowych kosztów w postaci wkładów własnych.

W załączeniu: lista rankingowa projektów przyjętych do realizacji.

Dział Nauki, sierpień 2005

Lista rankingowa projektów – projekty przyjęte do realizacji Rozporządzeniem Marszałka Województwa Opolskiego złożone do dofinansowania w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego 2004–2006 – nabór: 23–31 maja 2005 r.

Lp.	Nazwa beneficjenta	Tytuł projektu	Nr wniosku Z/2.16/II/2.2/..	Data wplynięcia	całkowita wartość projektu	Montaż finansowy (w PLN)			Deklarowany okres rzeczowej realizacji
						koszty kwalifikowane	wkład krajowy	dofinansowanie z EFS	
1.	Politechnika Opolska	Stypendia dla słuchaczy technicznych studiów doktoranckich, prowadzonych w Politechnice Opolskiej	Z/2.16/II/2.6/1/05	27.05.05	956 000,00	956 000,00	239 000,00	717 000,00	01.10.2005-30.09.2007
2.	Politechnika Opolska	Centrum Zarządzania i Monitoringu Regionalnej Strategii Innowacji-Zarządzanie Innowacjami w ramach Regionalnej Strategii Innowacji Województwa Opolskiego	Z/2.16/II/2.6/4/05	30.05.05	2 366 622,28	2 366 622,28	591 655,57	1 774 966,71	01.09.2005-31.10.2007
3.	Instytut Mineralnych Materiałów Budowlanych w Opolu	Opracowanie systemu transferu informacji dla potrzeb regionalnej strategii gospodarki energetycznej w zakresie odnawialnych źródeł energii (OZE)	Z/2.16/II/2.6/7/05	31.05.05	448 912,00	448 912,00	112 228,00	336 684,00	15.08.2005-31.12.2006
4.	Politechnika Opolska	Transfer wiedzy i innowacyjności – organizacja platform tematycznych Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości przy Politechnice Opolskiej	Z/2.16/II/2.6/3/05	30.05.05	626 074,63	626 074,63	156 518,66	469 555,97	01.07.2005-31.10.2007
					RAZEM:	4 397 608,91	1 099 402,23	3 298 206,68	

Kwota możliwa do zakontraktowania w 2005r. w ramach Działania 2.6 – 4 397 609 PLN

Wademekum studenta politechniki

Biuro rektora Politechniki Opolskiej mieści się przy ul. Mikołajczyka 5, 45-271 Opole, tel. centrali 400 60 00

- rektor – prof. dr hab. inż. **Jerzy Skubis**
- gabinet oraz sekretariat rektora – p. 107A tel./fax 455 60 50, 400 61 27
- prorektor ds. nauki – dr hab. inż. **Marek Tukien-dorf**, prof. PO
- prorektor ds. studenckich – dr hab. inż. **Jerzy Jan-tos**, prof. PO
- gabinety i sekretariaty prorektorów – p. 105A tel. bezp. 456 94 46 oraz 400 61 54, 400 61 55
- prorektor ds. organizacyjnych – dr **Aleksandra Żu-rawska** – p. 108 B, tel. wew. 4006323
- kanclerz – mgr **Leon Prucnal**, p. 209A tel./fax 455 60 80 tel. 4006190
- zastępca kanclerza, kwestor – mgr **Barbara Het-mańska**, p. 209A tel./fax 455 60 80, 400 61 25

Dział Kształcenia

Wszelkich wyjaśnień dotyczących pomocy materialnej dla studentów udzielają pracownicy DZIAŁU KSZTAŁCENIA mieszczącego się przy ul. S. Mikołajczyka 5 w Opolu, pok. 203E, 204E, 207E (II piętro); tel. 400 61 32, 400 63 41. Kierownikiem działu jest mgr Elżbieta Harazińska.

Tok studiów reguluje regulamin, który zostanie przedstawiony studentom I roku na spotkaniu z opiekunami. Jego tekst jest również dostępny w każdym dziekanacie.

Stypendia, domy studenckie

Studenci Politechniki Opolskiej mogą ubiegać się o przyznanie pomocy materialnej w formie:

- STYPENDIUM SOCJALNEGO – uzależnionego od sytuacji materialnej studenta.
- STYPENDIUM ZA WYNIKI W NAUCE LUB SPO-RCIE – przysługuje po zaliczeniu pierwszego roku studiów. Progi uprawniające do stypendium za wyniki w nauce wylicza się na podstawie średnich dla każdego kierunku. Stypendium za wyniki w sporcie może otrzy-

mać student, który osiągnął wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym.

- STYPENDIUM MINISTRA ZA OSIĄGNIĘCIA W NAUCE – przyznaje właściwy minister na wniosek rady wydziału. Stypendium może być przyznane studentowi szczególnie wyróżniającemu się w nauce oraz posiadającemu osiągnięcia naukowe po zaliczeniu pierwszego roku studiów.

- STYPENDIUM MINISTRA ZA WYBITNE OSIĄGNIĘCIA SPORTOWE – przyznaje właściwy minister na wniosek rady wydziału. Stypendium może być przyznane studentowi, który osiągnął wysoki wynik sportowy we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym po zaliczeniu pierwszego roku studiów.

- ZAPOMOGI – są przyznawane studentom, którzy z przyczyn losowych znaleźli się przejściowo w trudnej sytuacji materialnej.

Obsługę studentów w zakresie pomocy materialnej przejmą dziekanaty poszczególnych wydziałów.

Sprawy dotyczące zamieszkania w domach studenta Politechniki Opolskiej podlegają kierownikowi Osiedla Akademickiego, pani Władysławie Świsulskiej.

Aktualnie w pięciu domach studenckich Politechniki Opolskiej znajduje zakwaterowanie około 1500 studentów. Akademiki: Pryzma, Zygzak, Zaścianek znajdują się na terenie głównego kampusu przy ul. Mikołajczyka. Studenci mieszkają także w dwóch akademikach poza osiedlem: Sokrates przy ul. Małopolskiej 22 i Archimedes przy ul. Struga 16.

Adresy, telefony i nazwiska kierowników poszczególnych akademików:

Dom Studenta ZAŚCIANEK – ul. S. Mikołajczyka 6, tel. 455 66 66, kierownik DS mgr Barbara Walkowiak p. 23, tel. 400 62 49

Dom Studenta ZYGZAK – ul. S. Mikołajczyka 10, tel. 455 62 57, 400 62 25, kierownik DS Władysława Świsulska p. 4, tel. 400 62 25

Dom Studenta PRYZMA – ul. S. Mikołajczyka 14, tel. 455 40 57, kierownik DS mgr Danuta Gryf p. 32, tel. 400 62 26

Dom Studenta SOKRATES – ul. Małopolska 22, tel. 457 65 40, kierownik DS Barbara Klonowska p. 10, tel. 457 95 62

Dom Studenta ARCHIMEDES – ul. Struga 16, tel. 454 33 52, kierownik DS mgr Aleksandra Pustuła-Obłóza p. 126

Samorząd Studencki

ul. S. Mikołajczyka 10 DS ZYGZAK tel. 400 62 73

Samorząd Studencki Politechniki Opolskiej pragnie powitać wszystkich studentów naszej uczelni w rozpoczynającym się nowym roku akademickim 2005/2006, a w szczególności studentów pierwszego roku. Z dniem rozpoczęcia nauki należycie już do grona żaków Politechniki Opolskiej. Okres studiów, jakże ważny i jeszcze dla Was tajemniczy, niesie ze sobą wiele nowych obowiązków, ale także radości i miłych zdarzeń, które na pewno będziecie długo pamiętać. Samorząd, który jest oficjalnym ciałem reprezentującym wszystkich studentów, będzie Wam służył pomocą i radą przez cały okres studiów. Warto o tym pamiętać

Przewodniczącym samorządu w obecnej kadencji jest Przemysław Skórski. W skład samorządu wchodzi delegaci studentów do rad wydziałów, delegaci do Senatu PO, starostowie wydziałów, przedstawiciele rad mieszkańców domów studenckich i przedstawiciel do rady bibliotecznej.

Siedziba samorządu mieści się przy ul. Mikołajczyka 10 DS ZYGZAK (parter); biuro czynne jest kilka razy w tygodniu w określonych godzinach, które wkrótce zostaną ustalone.

Wszystkich studentów chcących uzyskać bliższe informacje na temat działalności samorządu lub chętnych do współpracy zapraszamy do biura w godzinach urzędowania, tel. 4006273.

Samorząd studencki w zakresie swoich uprawnień i obowiązków współuczestniczy w przyznawaniu stypendiów socjalnych, zapomóg losowych oraz miejsc w domach studenta. Zajmuje się także organizacją wszelkich imprez kulturalnych, odbywających się w czasie roku akademickiego. Imprezą, która odbędzie się w najbliższym czasie, są planowane na koniec października Otrzęsiny, czyli chrzest studentów pierwszego roku. W pierwszej połowie listopada odbędą się Zlewy, czyli nocny maraton kabaretowy. Jest to wieczorek kulturalny odbywający się rokrocznie, na którym kilka kabaretów – a często są to sławy pierwszej wody

– prezentuje swój dorobek artystyczny. To gwarantuje dobrą zabawę na przyzwoitym poziomie, dlatego już teraz serdecznie na nią zapraszamy. Z naszej strony zapewniamy niezapomniane wrażenia. Bezapelacyjnie, największą z imprez jakich organizacji podejmuje się samorząd, jest Studencka Wiosna Kulturalna, czyli Piastonalia – tydzień, na który czekają studenci wszystkich polskich uczelni. W czasie Piastonaliów odbywa się szereg konkurencji i rywalizacji sportowych, seanse kinowe, piknik na jeziorze w Turawie, oraz codzienne dyskoteki do białego rana. W nadchodzącym roku akademickim Piastonalia planowane są w pierwszej połowie maja. Oprócz tych najważniejszych przedsięwzięć, Samorząd ma w zamyśle organizację mniejszych imprez okolicznościowych, takich jak koncerty, dyskoteki, spotkania dyskusyjne, seanse meczów piłki nożnej oraz wiele innych, np. imprezy integracyjne dla studentów pierwszych lat. Jak zawsze liczymy na życzliwość władz uczelni, co bardzo ułatwia nam działalność, którą adresujemy do wszystkich studentów Politechniki Opolskiej.

W środowisku studenckim działają także: Komisja Uczelniana Niezależnego Zrzeszenia Studentów, ul. S. Mikołajczyka 2,

- Akademicki Związek Sportowy (AZS),
- Akademicki Klub Żeglarski (AKŻ)

oraz wiele studenckich kół naukowych.

UWAGA

Studenci mieszkający w akademikach powinni pamiętać, że jest to również ich miejsce pracy i odpoczynku, wobec czego należy stosować się do przepisów porządkowych, z którymi można się zapoznać na tablicy ogłoszeń w każdym DS. W każdym DS działa rada mieszkańców. Wybory do niej odbędą się najprawdopodobniej w listopadzie (dokładny termin zostanie podany do ogólnej wiadomości). Podajemy zasady wyboru rady oraz jej kompetencje:

1. Radę mieszkańców wybiera się w ogólnych wyborach.
2. Z kandydowania do rady wyłączeni są studenci I i IV roku.
3. Czynne prawo wyborcze ma każdy student, mieszkający w DS.
4. Komisja wyborcza powoływana jest przez radę mieszkańców.

5. W skład komisji wyborczej nie mogą wchodzić kandydaci do wybieranej rady mieszkańców.

6. Tryb wyborów ustala komisja wyborcza nie później niż do 15 listopada.

7. W wyborach musi wziąć udział ponad połowa mieszkańców DS-u, aby wynik wyborów można uznać za prawomocny.

8. Z chwilą utraty prawa do zamieszkania w DS wygasa kadencja członka rady mieszkańców.

9. Radę mieszkańców można odwołać na wniosek 2/3 mieszkańców DS.

10. Wszelkie decyzje rady mieszkańców muszą być zatwierdzone ponad połową głosów członków rady.

11. Ze składu rady mieszkańców mogą być usunięte osoby naruszające regulamin DS.

12. Powoływanie nowego członka rady następuje w podobny sposób jak wybór całej rady.

Decyzję rady mieszkańców – jeżeli jest niezgodna z prawem – może uchylić rektor.

P. Skórski

Zasady korzystania ze świadczeń Narodowego Funduszu Zdrowia w trakcie studiów na Politechnice Opolskiej

Studenci mają prawo do nieodpłatnej opieki medycznej. Z bezpłatnych świadczeń w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia korzystać mogą studenci ubezpieczeni legitymujący się:

- studenci do 26. roku życia – legitymacją studencką + aktualną legitymacją ubezpieczeniową dla członków rodziny lub drukiem RUM (miesięczny raport o odprowadzanych składkach z zakładu pracy rodzica, który zgłosił studenta do ubezpieczenia),

- studenci po ukończeniu 26 lat – legitymacją studencką + dowodem opłacenia ubezpieczenia zdrowotnego. W sytuacji, gdy nie podlegają ubezpieczeniu jako członkowie rodziny ani z żadnego innego tytułu oraz ukończyli 26. rok życia, są zgłaszani do ubezpieczenia zdrowotnego przez uczelnię wyższą.

Osoby studiujące poza miejscem stałego zamieszkania mogą korzystać z bezpłatnych świadczeń zdrowotnych w miejscowości, w której studiuje oraz w miejscu stałego zamieszkania, ale tylko u tych świadczeniodawców, którzy mają zawartą umowę z Narodowym Funduszem Zdrowia.

Student może wybrać lekarza podstawowej opieki zdrowotnej w miejscowości, w której studiuje oraz w miejscowości stałego zamieszkania. Oprócz tego studenci mogą korzystać ze świadczeń specjalistów i stomatologów w miejscu pobierania nauki.

Jak wybrać lekarza? Każdy, kto chce mieć zapewniony bezpłatny dostęp do lekarza podstawowej opieki zdrowotnej, musi złożyć deklarację wyboru na formularzach NFZ w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.

Przy wyborze lekarza w miejscowości, w której studiuje ubezpieczony do deklaracji dołącza jeden egzemplarz z wyboru lekarza z miejsca zamieszkania w celu identyfikacji macierzystego oddziału wojewódzkiego NFZ, właściwego ze względu na miejsce stałego zameldowania. Na deklaracji wyboru musi być odnotowane miejsce i okres objęcia opieką medyczną odpowiadające: miejscu zamieszkania w okresie od lipca do września i miejscu nauki w okresie od października do czerwca.

Ta sama zasada dotyczy wyboru pielęgniarki, położnej świadczącej usługi z zakresu POZ. W ciągu jednego roku kalendarzowego pacjent może zmienić lekarza POZ nie częściej niż dwa razy. Za następne zmiany będzie trzeba zapłacić.

Przy wyborze lekarza POZ nie obowiązuje rejonizacja.

W sytuacjach zagrożenia życia i zdrowia, zgodnie z ustawą o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, pomocy medycznej powinna udzielać każda placówka medyczna.

Bez skierowania od lekarza ubezpieczenia zdrowotnego można iść do następujących specjalistów:

- ginekologa i położnika,
- stomatologa
- dermatologa
- wenerologa,
- onkologa,
- okulisty,
- psychiatry.

Skierowanie dla ubezpieczonego nie jest wymagane do świadczeń medycznych:

- dla osób chorych na gruźlicę,
- dla osób zakażonych wirusem HIV,
- dla osób uzależnionych od alkoholu, środków odurzających i substancji psychotropowych – w zakresie leczenia odwykowego.

Do pozostałych specjalistów skierowanie wystawiają lekarze ubezpieczenia zdrowotnego (podstawowej opieki zdrowotnej, specjaliści).

Świadczenie zdrowotne udzielone bez skierowania lekarza ubezpieczenia zdrowotnego, jeśli jest ono wymagane opłacane jest przez ubezpieczonego za wyjątkiem stanów bezpośredniego zagrożenia życia i zdrowia.

Przychodnie w Opolu, w których przyjmują lekarze pierwszego kontaktu:

- 116 szpital Wojskowy SP ZOZ, ul. Wróblewskiego 46, tel. 452 58 25,
- SP ZOZ „Centrum”, ul. Kościuszki 2, tel. 402 03 00
- SP ZOZ „Śródmieście”, ul. Waryńskiego 30, tel. 441 20 70 do 71
- SP ZOZ „Zaodrze”, ul. Licealna 18, tel. 474 30 87, 474 46 92
- ZOZ MSWiA, ul. Krakowska 44, tel. 401 11 70
- NZOZ „Medicus”, ul. Mickiewicza 1, tel. 442 70 10
- Przychodnia Rehabilitacyjna Spółdzielni „Odnowa”, ul. Koraszewskiego 8–16, tel. 453 64 81,
- ZOZ „Zdrowie”, ul. Oświęcimska 121, tel. 456 27 17
- NZOZ „Biomed”, ul. Jagiellonów 86, tel. 454 39 45,
- NZOZ „Medycyna Rodzinna”, ul. Fieldorfa 2, tel. 455 51 07, 455 56 67, 457 64 45
- NZOZ „Malinka”, ul. Szarych Szeregów 72, tel. 455 97 65, 455 97 99
- Grupowa Praktyka Lekarska „Vita”, ul. Baszego 9a, tel. 456 37 74
- Grupowa Praktyka Lekarska „Polimed”, ul. Armii Krajowej 7, tel. 451 20 65

Informacja przygotowana przy współpracy Opolskiego Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia.

Biblioteka Główna

ul. K. Sosnkowskiego 31 (I piętro) 45-272 Opole, tel. 400 62 37, e-mail: info@bg.po.opole.pl

- dyrektor biblioteki – dr inż. **Elżbieta Czerwińska**, sekretariat p. 119 tel. wew. 6237
- z-ca dyrektora – mgr **Mirosława Chmielnicka-Szymczak**, p. 112 tel. wew. 6229

Oddział Informacji Naukowej udziela wszelkich porad i informacji bibliotecznych, bibliograficznych i faktograficznych we wtorki, środy i piątki w godz. 9.00–15.00, w poniedziałki i czwartki od 9.00–17.00 – tel. wew. 6231, p. 112. W oddziale udostępniane są polskie i zagraniczne elektroniczne bazy naukowe.

Wypożyczalnia BG czynna: od poniedziałku do czwartku w godz. 8.00–17.00, w piątki od 8.00 do 14.30. W soboty w godz. 8.30–14.00. Istnieje możliwość zamawiania książek ze strony internetowej biblioteki: www.bg.po.opole.pl

Czytelnia BG, czynna: codziennie oprócz niedziel i świąt w godz. 8.30–18.45, w soboty w godz. 8.30–14.00.

Punkt Informacji Normalizacyjnej – ul. Sosnkowskiego 31 p. 113, czynny od poniedziałku do piątku w godz. 8.30–14.30 udziela informacji, udostępnia aktualne normy i inne wydawnictwa normalizacyjne.

Czytelnia Wydziału Mechanicznego – ul. Mikołajczyka 5 p. 112B, czynna: od poniedziałku do czwartku w godz. 8.30–18.00, w piątki od 8.30–14.30, soboty zjazdowe – 8.30–14.00.

Biblioteka Wydziału Budownictwa – ul. Katowicka 48, czynna: od poniedziałku do czwartku w godz. 8.30–17.45, w piątki – 8.30–15.00, w soboty zjazdowe od 8.30–14.00.

Biblioteka Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii – ul. Prószkowska 76, czynna: poniedziałek-czwartek w godz. 9.00–17.00, piątek w godz. 9.00–15.00, sobota od 10.30–14.30.

Biblioteka Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji – ul. Luboszycka 7, czynna: poniedziałek, w godz. 10.30–17.00, środa, czwartek 8.30–17.00, wtorek, piątek 8.30–14.30, sobota 8.30–14.00.

Biblioteka udostępnia swoim użytkownikom komputerowe stanowiska multimedialne w OIN i wszystkich czytelniach.

Szczegółowe informacje o bibliotece i jej agendach zamieszczone są na stronie internetowej <http://www.bg.po.opole.pl>

Wydział Budownictwa

ul. Katowicka 48, 45-061 Opole, tel. 456 50 85 – 7
Dziewanat: tel./fax 456 50 84
e-mail: wbud@po.opole.pl

- dziekan – prof. dr inż. **Roman Jankowiak** – p. 101
- prodziekan ds. nauki – prof. dr hab. inż. **Tadeusz Chmielewski** – p. 101
- prodziekan ds. studenckich – dr inż. **Henryk Nowak** – p. 101
- prodziekan ds. organizacyjnych – dr inż. **Wiktor Abramek** – p. 102

- kierownik dziekanatu – Janina Skowron – p. 102

Na wydziale funkcjonują następujące jednostki naukowo-dydaktyczne:

Katedra Fizyki Materiałów, kierownikiem której jest prof. dr hab. inż. Jan Kubik,

Katedra Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich, której kierownikiem jest prof. dr inż. Roman Jankowiak,

Katedra Mechaniki Budowli, kierownikiem której jest prof. dr hab. inż. Tadeusz Chmielewski,

Katedra Podstaw Projektowania Budowlanego, której kierownikiem jest prof. dr hab. inż. Wojciech Skowroński,

Katedra Inżynierii Materiałów Budowlanych, której kierownikiem jest prof. dr hab. Stefania Grzeszczyk,

Zakład Geotechniki i Geodezji, kierownikiem którego jest dr hab. inż. Wojciech Anigacz, prof. PO

Zakład Konstrukcji Mostowych, kierownikiem jest dr hab. inż. Lechosław Grabowski, prof. PO

W roku akademickim 2001/2002 opiekunem I roku studiów dziennych jest pan mgr inż. **Seweryn Kokot**.

Pierwsze spotkanie studentów rozpoczynających studia dzienne na Wydziale Budownictwa z władzami dziekańskimi odbędzie się dnia 30 września br. o godzinie 9.00 w auli PO na I piętrze – budynek przy ul. Katowickiej 48.

Wydział Elektrotechniki i Automatyki

45-272 Opole, ul. K. Sosnkowskiego 31 (budynek Lipsk), dziekanat tel. 400 62 16, 400 63 25, tel./fax 400 63 45, 400 63 46. Sekretariat wydziału tel./fax 400 62 43, 400 62 13 e-mail: weia@po.opole.pl

- dziekan – p. 312 dr hab. inż. **Ryszard Rojek**, prof. PO, p. 311
- prodziekan ds. nauki – prof. dr hab. inż. **Marian Łukaniszyn**, p. 311
- prodziekan ds. studenckich – dr hab. inż. **Włodzimierz Stanisławski**, prof. PO, p. 321
- prodziekan ds. organizacyjnych – dr hab. inż. **Tomasz Boczar**, prof. PO, p. 321
- pełnomocnik dziekana ds. finansowych – dr inż. – Stefan Michalski, p. 311
- pełnomocnik dziekana ds. wymiany studenckiej – dr inż. Janusz Wrzuszczak,
- dziekanat jest czynny w godz. 7.30 do 15.00 (tel. 400 62 16)
- kierownik dziekanatu – Wanda Lipnicka.

Struktura organizacyjna

W skład wydziału wchodzi cztery instytuty, które kształcą studentów i prowadzą badania naukowe:

- Instytut Automatyki i Informatyki – dyrektor dr hab. inż. Ryszard Rojek, prof. PO (Lipsk, p. 418 tel. wew. 6218, sekretariat 6217)
 - Zakład Automatyki i Systemów Informatycznych – kierownik dr inż. Karol Grandek (Lipsk tel. wew. 6204)
 - Zakład Informatyki – kierownik dr hab. inż. Włodzimierz Stanisławski, prof. PO (Lipsk p. 321 tel. wew. 6210)
 - Zakład Sterowania i Elektroniki – kierownik dr hab. inż. Krzysztof Latawiec, prof. PO (Lipsk tel. wew. 6206)
 - Instytut Elektroenergetyki – dyrektor prof. dr hab. inż. Jerzy Skubis, (Lipsk, II piętro, p. 219, tel. wew. 6230.)
 - Zakład Inżynierii Materiałowej i Elektrycznej – kierownik prof. dr hab. inż. Józef Kędzia
 - Zakład Systemów, Sieci i Urządzeń Elektrycznych – kierownik dr hab. inż. Barbara Kaszowska, prof. PO
 - Zakład Wysokich Napięć – kierownik dr hab. inż. Tomasz Boczar, prof. PO (Lipsk p. 321)
 - Instytut Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej – dyrektor prof. dr hab. inż. Piotr Wach (mieści się przy ul. Luboszyckiej 7, I piętro, p. 113, tel. 453 84 47)
 - Zakład Elektrotechniki Przemysłowej – kierownik dr hab. inż. Bronisław Tomczuk, prof. PO
 - Zakład Maszyn Elektrycznych – kierownik prof. dr hab. inż. Marian Łukaniszyn (Lipsk p. 321)
 - Zakład Napędu Elektrycznego, Diagnostyki i Elektroniki Przemysłowej – kierownik dr inż. Krzysztof Tomczewski
 - Zakład Robotyki i Zastosowań Informatyki – kierownik dr hab. inż. Krystyna Macek-Kamińska, prof. PO
 - Instytut Elektrowni i Systemów Pomiarowych – kierownik prof. dr hab. inż. Zdzisław Kabza, Lipsk, ul. Sosnkowskiego 31, III piętro, p. 315, tel. wew. 6215.
 - Zakład Energetyki – kierownik prof. dr hab. inż. Gerhard Bartodziej
 - Zakład Metrologii i Systemów Pomiarowych – kierownik prof. dr hab. inż. Zdzisław Kabza,
- Studenci pierwszych lat studiów odbywają zajęcia w budynkach Politechniki Opolskiej przy ulicach:
- K. Sosnkowskiego 31 i 42,
 - Luboszyckiej 7,
 - Ozimskiej 75,
 - Mikołajczyka 5.

Studenci pierwszych lat we wszystkich sprawach dot. planu zajęć, zakwaterowania, stypendiów, itp. mogą prosić o wyjaśnienia i pomoc swoich opiekunów, którymi są dla kierunku:

- *elektrotechnika* – dr inż. Jadwiga Krych, ul. Luboszycka 7, III p., pokój 314, tel. 453 84 47

- *automatyka i robotyka* – dr inż. Wojciech Hunek, budynek Lipsk, ul. Sosnkowskiego 31, V p., pokój 519, tel. 400 62 08

- *informatyka* – dr inż. Małgorzata Kaliczyńska, budynek Lipsk, ul. Sosnkowskiego 31, IV p., pokój 419, tel. 400 61 42 oraz dr inż. Mariusz Sobol, budynek Lipsk, ul. Sosnkowskiego 31, IV p., pokój 421, tel. 400 63 31

- *elektronika i telekomunikacja* – dr inż. Maria Wrzusczyk, ul. Sosnkowskiego 31, V p., pokój 516, tel. 400 62 09

- *wychowanie techniczne* – dr Stanisław Wiejak, ul. Luboszycka 7, II p., pokój 214, tel. 453 84 47 wew. 325 lub 317.

Tradycyjnie wraz z rozpoczęciem roku akademickiego odbywa się uroczyste spotkanie władz wydziału ze studentami I roku. Odbędzie się ono 4 października br. o godz. 10.00 i 11.00 w sali Politechniki Opolskiej przy ul. Sosnkowskiego 42 (budynek Spółdzielni Mieszkaniowej ZWM).

Szkolenie w zakresie BHP oraz przysposobienie biblioteczne dla studentów I roku odbędą się w dniu 30 września br. Informacje o terminach tych szkoleń kandydaci otrzymali indywidualnie w lipcu br.

W ramach kierunku *informatyka* na studiach dziennych prowadzi się również kształcenie dla grupy dwujęzycznej (polsko-niemieckiej), dla której wybrane przedmioty oraz prace dyplomowe prowadzone są w języku niemieckim.

Na wydziale prowadzone są również następujące studia podyplomowe:

- Informatyka w procesach edukacyjnych (studia podyplomowe dla absolwentów wyższych uczelni z uprawnieniami pedagogicznymi i nauczycieli)

- Systemy i sieci komputerowe

Na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki prowadzone jest 4-letnie studium doktoranckie dzienne z zakresu elektrotechniki. Funkcjonuje ono w ramach dziennych studiów doktoranckich przy Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej.

Wydział Mechaniczny

ul. S. Mikołajczyka 5, 45-271, Opole, tel. 400 61 57, tel./fax 400 63 42

- dziekan – dr hab. inż. **Bolesław Dobrowolski**, prof. PO, p. 218D

- prodziekan ds. nauki – prof. dr hab. inż. **Grzegorz Gasiak**, p. 218D

- prodziekan ds. studenckich – dr inż. **Gabriel Filipczak**, p. 13A

- prodziekan ds. organizacyjnych – dr hab. inż. **Janusz Pospolita**, prof. PO, p. 218D

- dziekanat wydziału – kierownik mgr Wajda Fedczenko, tel. wew. 6253, p. 13A

Struktura organizacyjna:

W skład wydziału wchodzi 7 katedr i 1 zakład, które kształcą studentów i prowadzą prace naukowo-badawcze.

- Katedra Inżynierii Procesowej – kierownik katedry – prof. dr hab. inż. Leon Troniewski, p. 212D

- Katedra Inżynierii Środowiska – kierownik katedry – prof. dr hab. inż. Roman Ulbrich

- Katedra Materiałoznawstwa i Technologii Bezwiórowych – kierownik katedry – dr hab. inż. Stanisław Król, prof. PO, p. 215B

- Katedra Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn – kierownik katedry – prof. dr hab. inż. Ewald Macha, p. 311B

- Katedra Techniki Ciepłej i Aparatury Przemysłowej – kierownik katedry – dr hab. inż. Bolesław Dobrowolski, prof. PO, p. 221E

- Katedra Technologii Maszyn i Automatykacji Produkcji – kierownik katedry – prof. dr hab. inż. Wit Grzesik, p. 108E

- Katedra Pojazdów Drogowych i Rolniczych – kierownik katedry – dr hab. inż. Jerzy Jantos prof. PO, p. 110D

- Zakład Techniki Rolniczej i Leśnej – kierownik zakładu – dr hab. inż. Marek Tukiendorf, prof. PO, p. 303E

Opiekunami studentów lat pierwszych są dla kierunków:

- *inżynieria środowiska* – dr Krystyna Słodczyk, ul. Oleska 129 „Zapole” p. 118, tel. 400 62 76, e-mail: krysia@po.opole.pl

- *mechanika i budowa maszyn* – dr Wilhelm Ticit, ul. Mikołajczyka 5, pok. E-220, tel. 40 06 300, e-mail: witic@po.opole.pl

- *technika rolnicza i leśna* – dr inż. Katarzyna Szwedziak, ul. Mikołajczyka 5 pok. E-325, tel. 40 06 309, e-mail: kaszwed@po.opole.pl

Spotkanie studentów lat pierwszych z władzami wydziału odbędzie się 30 września, w gmachu Wydziału Mechanicznego przy ul. Mikołajczyka 5, według następującego harmonogramu:

- godz. 9.00 – studenci kierunku *inżynieria środowiska*,
- godz. 10.30 – studenci kierunku *mechanika i budowa maszyn*,
- godz. 12.00 – studenci kierunku *technika rolnicza i leśna*.

W tym dniu, zostanie również przeprowadzone szkolenie biblioteczne, wg harmonogramu wywieszzonego w gablocie na parterze (obecność na szkoleniu obowiązkowa).

Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

45–758 Opole, ul. Prószkowska 76, telefon: 455 60 89, 458 10 45,

- dziekan – dr hab. **Stanisław Zagórny**, prof. PO
- prodziekan ds. nauki – prof. dr hab. **Józef Wojnar**
- prodziekan ds. studenckich – dr **Renata Szyguła**
- prodziekan ds. organizacyjnych – dr **Dariusz Nawarecki**

Dziekanat prowadzi Elżbieta Wróbel, tel./fax 458 10 45

Część zajęć realizowana będzie poza obiektem przy ul. Prószkowskiej:

- pływanie na basenie w SP nr 5 (ZWM)
- zespołowe gry sportowe i lekka atletyka – w hali Gwardii przy ul. Kowalskiej, w hali jednostki wojskowej przy ul. Domańskiego,
- łyżwiarstwo – na Toropolu przy ul. Barlickiego (obok amfiteatru).

Struktura organizacyjna:

W skład wydziału wchodzi:

- Instytut Fizjoterapii – dyrektor instytutu – dr hab. inż. Jan Szczegielniak, prof. PO
- Zakład Klinicznych Podstaw Fizjoterapii – kierownik dr hab. n. med. Jan Szczegielniak, prof. PO
- Zakład Biologicznych Podstaw Fizjoterapii – kierownik dr Karina Słonka
- Zakład Morfologii Funkcjonalnej – kierownik dr hab. n. med. Janusz Kubicki, prof. PO
- Katedra Wychowania Fizycznego i Sportu – kierownik prof. dr hab. Józef Wojnar.
- Katedra Nauk Humanistycznych – dr. hab. Stanisław Zagórny, prof. PO

- Zakład Metodyki Wychowania Fizycznego – kierownik dr Stanisław Szczepański
- Zakład Sportów Indywidualnych – kierownik dr hab. Janusz Iskra, prof. PO
- Zakład Geografii i Marketingu Turystyki – kierownik dr hab. Wiesław Drobek, prof. PO
- Zakład Kulturowych Podstaw Turystyki – kierownik dr hab. Roman Nowacki, prof. PO
- Zakład Turystyki i Rekreacji – kierownik dr Bożena Królikowska

Sale gimnastyczne znajdują się przy ul. Luboszyckiej oraz przy ul. Katowickiej 48.

Ponadto WWFiF oraz opolski AZS zapraszają wszystkich studentów, a zwłaszcza studentów pierwszych lat, do udziału w zajęciach sportowych prowadzonych w sekcjach:

- sekcja siatkówki M i K (mężczyzn i kobiet)
- sekcja koszykówki M i K
- sekcja lekkiej atletyki M i K
- sekcja piłki ręcznej M
- sekcja piłki nożnej M
- sekcja narciarstwa alpejskiego M i K
- sekcja kulturystyczna M i K
- sekcje walk wschodu: akaido, iaido, karate, kung-fu
- sekcja aerobiku
- sekcja wspinaczkowa (SP nr 11, ul. Chabrów)

Zajęcia sekcji odbywać się będą w następujących obiektach sportowych: hala Gwardii przy ul. Kowalskiej, sale przy ul. Katowickiej i Luboszyckiej.

Opiekunami lat pierwszych w tym roku akademickim są:

- na *wychowaniu fizycznym* – mgr Dorota Borzucka
- na *fizjoterapii* – dr Karina Słonka
- na *turystyce i rekreacji* – dr Alicja Szemraj-Lochyńska

Spotkanie nowo przyjętych studentów z opiekunami odbędzie się w budynku wydziału przy ul. Prószkowskiej 76 w dniach: 24.09 (studia zaoczne) i 1.10 (studia dzienne) o godz. 9.00

Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji

ul. L. Waryńskiego 4, tel. 454 35 33, 453 04 72, tel./fax 453 04 71

- dziekan – dr **Krzysztof Malik**
- prodziekan ds. nauki – prof. dr hab. **Krzystian Heffner**
- prodziekan ds. studenckich – dr hab. **Agata Zagórska**, prof. PO

• prodziekan ds. organizacyjnych – dr inż. **Rafał Matwiejczuk**

dziekanat – tel. wew. 35

kierownik dziekanatu – Krystyna Kaflowska

Struktura organizacyjna

W skład wydziału wchodzi:

• Instytut Inżynierii Produkcji – kierownik instytutu prof. dr hab. inż. Ryszard Knosala

• Katedra Prawa i Administracji – kierownik katedry – dr hab. Marian Ciepaj, prof. PO

• Katedra Nauk o Zarządzaniu – kierownik katedry – prof. dr hab. Ludwik Habuda,

• Katedra Ergonomii i Socjologii Zarządzania – kierownik katedry prof. dr hab. Robert Rauziński

• Katedra Polityki Regionalnej – kierownik katedry prof. dr hab. Krystian Heffner

• Zakład Kształcenia Ustawicznego i Studiów Międzynarodowych – dr Maria Kania

• Zakład Marketingu i Logistyki – kierownik zakładu – dr inż. Rafał Matwiejczuk

• Zakład Nauk Ekonomicznych – kierownik zakładu – dr Krzysztof Malik.

Opiekunami lat pierwszych w tym roku akademickim są:

• na zarządzaniu i marketingu – dr hab. Agata Zagórska, prof. PO

• na zarządzaniu i inżynierii produkcji – prof. dr hab. inż. Ryszard Knosala.

Wydział prowadzi kształcenie na trzech kierunkach studiów: *europaistyka*, *zarządzanie i marketing*, *zarządzanie i inżynieria produkcji*.

Spotkania dla nowo przyjętych studentów odbywać będą się według następującego planu:

30 września 2005 r. odbędą się szkolenia dla studentów kierunku *zarządzanie i marketing*, dla osób z nazwiskami rozpoczynającymi się od litery A–L:

• od 9.00 do 10.00 spotkanie z dziekanem – sala Las-112 w Opolu, ul. Waryńskiego 4

• od 10.15 do 11.15 szkolenie biblioteczne – sala Eden-101, ul. Luboszycka 3

• od 11.15 do 12.15 szkolenie bhp – sala Eden-101, ul. Luboszycka 3

• od 8.00 do 15.00 wydawanie indeksów i legitymacji – Las-103, ul. Waryńskiego 4

Dla pozostałych osób:

• od 10.00 do 11.00 spotkanie z dziekanem – sala Las-112 w Opolu, ul. Waryńskiego 4

• od 12.30 do 13.30 szkolenie biblioteczne – sala Eden-101, ul. Luboszycka 3

• od 13.30 do 14.30 szkolenie bhp – sala Eden-101, ul. Luboszycka 3

• od 8.00 do 15.00 wydawanie indeksów i legitymacji – Las-103, ul. Waryńskiego 4

Kierunek *zarządzanie i inżynieria produkcji*, dla osób z nazwiskami rozpoczynającymi się od litery A–L:

• od 9.00 do 10.00 spotkanie z dziekanem – sala Las-112 w Opolu, ul. Waryńskiego 4

• od 10.15 do 11.15 szkolenie biblioteczne – sala Eden-101, ul. Luboszycka 3

• od 11.15 do 12.15 szkolenie bhp – sala Eden-101, ul. Luboszycka 3

• od 8.00 do 15.00 wydawanie indeksów i legitymacji – Las-103, ul. Waryńskiego 4

Dla pozostałych osób:

• od 10.00 do 11.00 spotkanie z dziekanem – sala Las-112 w Opolu, ul. Waryńskiego 4

• od 12.30 do 13.30 szkolenie biblioteczne – sala Eden-101, ul. Luboszycka 3

• od 13.30 do 14.30 szkolenie bhp – sala Eden-101, ul. Luboszycka 3

• od 8.00 do 15.00 wydawanie indeksów i legitymacji – Las-103, ul. Waryńskiego 4

Kierunek: *europaistyka*:

• od 11.00 do 12.00 spotkanie z dziekanem – sala Las-112 w Opolu, ul. Waryńskiego 4

• od 14.45 do 15.45 szkolenie biblioteczne – sala Eden-101, ul. Luboszycka 3

• od 15.45 do 16.45 szkolenie bhp – sala Eden-101, ul. Luboszycka 3

• od 8.00 do 15.00 wydawanie indeksów i legitymacji – Las-103, ul. Waryńskiego 4

Studia zaoczne:

– kierunek *europaistyka*:

• 16.00 spotkanie z dziekanem – sala Las-112 w Opolu, ul. Waryńskiego 4

– kierunek *zarządzanie i inżynieria produkcji*:

• 17.00 spotkanie z dziekanem – sala Las-112 w Opolu, ul. Waryńskiego 4

– kierunek *zarządzanie i marketing*:

• 18.00 spotkanie z dziekanem – sala Las-112 w Opolu, ul. Waryńskiego 4

Instytut Matematyki, Fizyki i Chemii

45-036 Opole, ul. Luboszycka 5, tel. 453 84 47-49 wew. 361, 362

- dyrektor instytutu – dr **Czesław Górecki**
- zastępca dyrektora – dr hab. **Maksymilian Gajek**, prof. PO
- zastępca dyrektora – dr **Zygmunt Kasperski**

Struktura organizacyjna

Instytut Mat.-Fiz.-Chem. jest jednostką międzywydziałową, która kształci studentów wszystkich kierunków oraz prowadzi prace naukowo-badawcze.

W skład Instytutu wchodzi 4 zakłady:

- Zakład Matematyki i Zastosowań Informatyki – kierownik zakładu – dr Zygmunt Kasperski ul. Luboszycka 3, tel. 453 84 47 – 49; sekretariat i laboratoria znajdują się przy ul. Luboszyckiej 3 – w Edenie, tel. 453 84 47
- Zakład Fizyki – kierownik zakładu – dr Czesław Górecki, siedziba przy ul. Ozimskiej 75, tel. 453 66 45 – 46, p. 202–206
- Zakład Chemii – kierownik zakładu – dr Stanisław Wiejak, p. 7 przy ul. Luboszyckiej 7, tel. 453 84 47
- Zakład Techniki – kierownik zakładu – dr hab. Maksymilian Gajek, prof. PO, ul. Ozimska 75 tel. 453 66 45-46

Studium Języków Obcych

45-271 Opole, ul. Mikołajczyka 5, tel. 400 62 58

- kierownik studium – mgr **Grażyna Redlich**

Sekretariat mieści się w p. 111 E w gmachu głównym.

Studium prowadzi lektoraty dla studentów wszystkich kierunków z języków: angielskiego (język obowiązkowy), francuskiego, hiszpańskiego, niemieckiego, rosyjskiego, włoskiego.

Koła naukowe

Przed wszystkimi zainteresowanymi zgłębianiem tajników nauki stoją otworem studenckie koła naukowe:

Na Wydziale Budownictwa:

- Biodom – opiekun prof. dr hab. inż. Wojciech Skowroński
- EkoMatBud – opiekunki dr inż. Aneta Matuszek-Chmurowska i dr Elżbieta Janowska-Renkas
- Dewiator – opiekunowie dr inż. Zbigniew Perkowski i dr inż. Andrzej Marynowicz
- Road and Bridges – opiekun dr inż. Przemysław Jakiel

Na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki:

- Elektrodynamicy – Eledyn – opiekun dr hab. inż. Bronisław Tomczuk, prof. PO
- InFORMAT – opiekun dr hab. inż. Włodzimierz Stanisławski, prof. PO

Na Wydziale Mechanicznym działa kilka studenckich kół naukowych:

- Akademickie Stowarzyszenie Ekologiczne Klub EkoInżyniera – opiekun dr Krystyna Słodczyk
- Enerdzajzer – opiekun prof. dr hab. inż. Roman Ulbrich

- Klakson – opiekun dr inż. Waclaw Hepner
- Skruber – opiekun prof. dr hab. inż. Leon Troniewski
- Technolog – opiekun dr inż. Tadeusz Hoszowski
- Żubr – opiekun dr inż. Katarzyna Szwedziak

Na Wydziale Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

- Akton – opiekun dr Karina Słonka
- Metodos – opiekun dr Marek Jagusz
- Bio-Top – opiekun mgr Dawid Bączkiewicz
- Globtroter – opiekun dr Jan Szyguła

Na Wydziale Zarządzania i Inżynierii Produkcji –

- Arafin (Analiza-Rachunkowość-Finanse) – opiekun dr Krzysztof Malik
- Ekspert – opiekun prof. dr hab. inż. Ryszard Knosala oraz skupiające studentów Politechniki Opolskiej i Uniwersytetu Opolskiego

- Studenckie Studio Radiowe Emitec – opiekun dr hab. inż. Krystyna Macek-Kamińska, prof. PO

Uzupełnieniem naszego wademekum będzie informacja o działających w mieście duszpasterstwach akademickich. DA przy kościele Przemienienia Pańskiego (na ZWM-ie) zaprasza studentów na cotygodniową mszę św. i wieczorne spotkania do Cegielni zawsze w czwartek na godz. 19.30. Studentami opiekuje się ks. Marian Bednarek.

Przy kościele Serca Pana Jezusa o.o. Jezuitów (ul. Józefa Czaplaka 1a) znajduje się Jezuicki Ośrodek Formacji i Kultury Xaverianum, który zaprasza studentów na spotkania w każdy wtorek i czwartek na mszę św. o godz. 20.00 oraz w niedzielę na godz. 9.30 i 20.00. Posługę duszpasterską sprawują księża jezuita Piotr Graczykowski i Grzegorz Tęczar.

W kościele akademickim przy ul. Drzymały 1 działa DA Resurrexit – opiekują się nim księża Radek Chałupniak, Jurek Kostosz i Darek Krok, którzy zapraszają studentów od poniedziałku do czwartku po godz. 18.00. Ponadto w poniedziałki, wtorki, środy i czwartki w godz. 10.00–18.00 czynna jest kawiarenka studencka.

DA „Na Górcie” (obok budynku głównego Uniwersytetu Opolskiego) – opiekun ks. Marian Obruśnik. Spotkania odbywają się w środy od godz. 15.00.

Zaproszenie

Uroczysta msza święta inaugurująca nowy rok akademicki odprawiona zostanie w intencji wszystkich studentów i pracowników uczelni Opola dniu 3 października 2004 r. o godz. 18.00 w kościele seminaryjno-akademickim pw. św. Jadwigi Śląskiej. Koncelebrze przewodzić będzie ks. abp prof. dr hab. **Alfons Nossol**, Wielki Kanclerz Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego.

Organizacja roku akademickiego

Rok akademicki 2005/2006 obejmuje dwa semestry: zimowy i letni, rozpoczyna się 1 października 2005 r. i trwa do 30 września 2006 r.

Semestr zimowy trwa od 1 października 2005 r. do 26 lutego 2006 r., w tym zajęcia dydaktyczne od 3 października 2005 r. do 23 grudnia 2005 r. i od 3 do 20 stycznia 2006 r. Ferie zimowe rozpoczynają się 24 grudnia i kończą 2 stycznia 2006 r.

Zimowa sesja egzaminacyjna trwa od 31 stycznia 2006 r. do 12 lutego 2006 r. i od 20 do 26 lutego 2006 r.

Przerwa międzysemestralna rozpoczyna się 13 lutego 2006 r. i trwa do 19 lutego 2006 r.

Egzaminy komisyjne w sesji zimowej winny zakończyć do 8 marca 2006 r.

Na niektórych kierunkach studiów zaocznych zajęcia w semestrze zimowym mogą rozpocząć się 1 października 2005 r. lub 24 września 2005 r.

Semestr letni rozpoczyna się 27 lutego i trwa do 30 września 2006 r., w tym, zajęcia dydaktyczne od 27 lutego 2006 r. do 12 kwietnia 2006 r. i od 19 kwietnia 2006 r. do 20 czerwca 2006 r.

Wiosenne ferie trwają w dniach od 13 do 18 kwietnia 2006 r.

Letnia sesja egzaminacyjna rozpoczyna się 21 i trwa do 30 czerwca 2006 r. i od 4 do 17 września 2006 r.

Uroczysta inauguracja roku akademickiego odbędzie się 3 października 2005 r.

Dniami wolnymi od zajęć są poniedziałek 31 października, środa 2 listopada i czwartek 10 listopada 2005 r. oraz wtorek 2 maja 2006 r.

Rektor zobowiązuje wszystkie jednostki organizacyjne do opracowania i podania do wiadomości studentom szczegółowego planu i rozkładu zajęć obowiązującego w najbliższym roku akademickim. Plany i rozkłady zajęć winny zostać ogłoszone na 7 dni przed rozpoczęciem semestru. Za terminowe i sprawne wykonanie tych postanowień odpowiedzialni są dziekani wydziałów oraz kierownicy jednostek naukowo-dydaktycznych. Całość spraw związanych z organizacją roku akademickiego nadzoruje i koordynuje prorektor ds. studenckich.

Opracowane na podstawie zarządzenia nr 26/2005 Rektora Politechniki Opolskiej, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r.

Wyniki rekrutacji na studia dzienne podstawowe w roku akademickim 2005/2006

Wydział	Kierunek	Planowane wielkości przyjęć	Liczba kandydatów	Przyjęto na I rok
Budownictwa	Budownictwo	300	263	263
Elektrotechniki i Automatyki	Automatyka i robotyka	120	73	97**
	Edukacja techniczno-informatyczna	180	150	186**
	Elektronika i telekomunikacja	90	131	131**
	Elektrotechnika	150	109	118**
	Informatyka	180 + 45*	298 + 54*	220 + 56*/**
	RAZEM	720 + 45*	761 + 54*	752 + 56*
Mechaniczny	Inżynieria środowiska	160	213	212
	Mechanika i budowa maszyn	200	198	198
	Technika rolnicza i leśna	90	151	112
	RAZEM	450	562	522
Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii	Fizjoterapia	70	299	100
	Turystyka i rekreacja	70	293	100
	Wychowanie fizyczne	100	256	125
	RAZEM	240	848	325
Zarządzania i Inżynierii Produkcji	Europeistyka	60	432	93
	Zarządzanie i inżynieria produkcji	220	398	253
	Zarządzanie i marketing	240	442	263
	RAZEM	520	1272	609
	OGÓLEM	2230 + 45*	3706 + 54*	2471 + 56*

* Informatyka dwujęzyczna

** kandydaci przyjęci z kierunku informatyka

Stan na dzień 2 września 2005 r.

Oprac. Ewa Przystajko

Wieści z wydziałów

Wydział Elektrotechniki i Automatyki

Informatyka dla kultury

Sala konferencyjno-wystawowa w Opolu Centralnego Muzeum Jeńców Wojennych w Łambinowicach była miejscem prezentacji prac dyplomowych studentów V roku *informatyki* Wydziału Elektrotechniki i Automatyki przygotowanych we współpracy z muzeum. Prace stanowiły ilustrację zastosowań nowoczesnych technik informatycznych w działalności instytucji kultury.

Prezentacja prac wpisana została w obchody jubileuszowe 40-lecia Centralnego Muzeum Jeńców Wojennych w Opolu-Łambinowicach. Uroczystego otwarcia w dniu 27 czerwca br. dokonali rektor Politechniki Opolskiej prof. **Piotr Wach**, dziekan WEiA prof. **Józef Kędzia** i dyrektor muzeum dr hab. **Edmund Nowak**.

Na wystawę złożyły się następujące prace dyplomowe:

Dominik Małyśa: Nowoczesne metody wizualizacji zasobów baz danych – promotor prof. **Krystyna Macek-Kamińska**,

Mikołaj Stoiński: Projekt bazy danych jeńców obozu w Lamsdorf/Łambinowicach – promotor prof. Krystyna Macek-Kamińska,

Piotr Adler, Remigiusz Janik: Trójwymiarowa wizualizacja obiektów Centralnego Muzeum Jeńców Wojennych w Łambinowicach-Opolu – promotor dr inż. **Marcin Kamiński**.

Artur Narutowicz: Metody wizualizacji eksponatów muzealnych – promotor dr inż. Marcin Kamiński.

kd

Wydział Mechaniczny

Dnia 11 lipca br. Katedra Pojazdów Drogowych i Rolniczych zorganizowała okolicznościowe seminarium pt. *Działalność jednostki w roku akademickim 2004/2005 – perspektywy dalszego rozwoju*. W seminarium, obok pracowników katedry, uczestniczyli zaproszeni goście: JM Rektor prof. dr hab. inż. **Piotr Wach**, dziekan Wydziału Mechanicznego prof. dr hab. inż. **Leon Troniewski**, prof. dr hab. inż. **Jan Składzień** oraz dyrektor administracyjny Politechniki Opolskiej mgr **Leon Prucnal**.

Seminarium otworzył kierownik KPDiR dr hab. inż. **Jerzy Jantos**, który we wprowadzeniu zaznaczył, że kulminacyjnym punktem spotkania będzie oficjalne przekazanie przez rektora samochodu Alfa Romeo do laboratorium katedry, a zaproszonym gościom zostanie nadane wyróżnienie Zasłużony dla Katedry Pojazdów Drogowych i Rolniczych. Następnie kolejno głos zabrali goście. Rektor z satysfakcją podkreślił, że przekazywana właśnie alfa romeo jest kolejnym samochodem, który trafia do laboratorium pojazdów, przyczyniając

Od lewej: P. Wach, J. Jantos

się w ten sposób do poprawy jakości kształcenia. Wyraził nadzieję, że nowoczesne rozwiązania, zastosowane w tym samochodzie, wsparte inwencją pracowników katedry zaowocują atrakcyjnymi tematami dydaktycznymi, a może również naukowymi. Pod koniec wystąpienia rektor wręczył kierownikowi KPDiR klucze do samochodu wraz z okolicznościowym dyplomem.

Satysfakcję z nadanego wyróżnienia wyrazili również pozostali goście honorowi. W swoich wystąpieniach zwrócili uwagę na widoczny rozwój jednostki pełniącej obowiązki gospodarza oraz na harmonijną współpracę z władzami Uczelni.

W drugiej części seminarium referat wygłosił dr hab. inż. Jerzy Jantos, aktualny kierownik katedry. Przedstawiając najważniejsze osiągnięcia minionego roku przypominał o zmianie nazwy jednostki i aktywnym włączeniu się Zespołu KPDiR do działalności dydaktycznej na kierunku *technika rolnicza i leśna*. Kreśląc plany rozwoju, prelegent przedstawił m.in. koncepcję reorganizacji bazy laboratoryjnej i zagospodarowania pozyskanych samochodów. Istotą tych planów jest opracowanie projektów badawczych zgłaszanych na konkursy do MNiI, bazujących na posiadanych obiektach. W szczególności projekty te dotyczą: samochodowego układu napędowego o zerowej bezwładności mechanicznej,

Od lewej: rektor P. Wach, dziekan L. Troniewski, prof. W. Siłka

silnika dwupaliwowego o zwiększonym stopniu sprężania oraz silnika spalinowego zasilanego wodorem w niektórych stanach pracy.

Seminarium zakończyła bardzo ciekawa dyskusja, m.in. rektor Wach zachęcał gospodarzy do podjęcia prac nad napędem elektrycznym dla samochodu osobowego i wykorzystania doświadczenia zespołu badawczego, którym kieruje.

• Prof. dr hab. inż. **Wit Grzesik** z Katedry Technologii Maszyn i Automatyzacji Produkcji i prof. dr hab. inż. **Stanisław Król** z Katedry Materiałoznawstwa i Technologii Bezwiórowych wzięli udział w *X International Conference Progress in Materiale Engineering*, która odbyła się w dniach od 30 sierpnia do 1 września 2005 r. w Roznowie p. Radhostem. Przedstawili referat *Machining titanium and its alloys: state of the art*. Na konferencji poruszono również temat fizycznych i chemicznych właściwości materiałów, eksperymentalnych metod w inżynierii materiałowej, metod testowych oraz badań korozji, a także zagadnienia związane z mechaniką i komputerową symulacją. Wystąpienia przyjęto z dużym zainteresowaniem, czego wyrazem były ożywione dyskusje na temat niemalże każdego referatu

I rocznica Zakładu Techniki Rolniczej i Leśnej

• 15 czerwca br. odbyły się obchody I rocznicy istnienia Zakładu Techniki Rolniczej i Leśnej oraz działającego przy zakładzie Studenckiego Koła Naukowego ŻUBR zrzeszającego studentów techniki rolniczej i leśnej. Mgr inż. **Jolanta Królczyk** prezentacją na temat dorobku i osiągnięć Zakładu rozpoczęła wspólne spotkanie pracowników zakładu i zaproszonych gości. Następnie spotkanie przeniesiono do Zapola, gdzie studenci Studenckiego Koła Naukowego ŻUBR zaprezentowali dorobek koła naukowego oraz odbyło się uroczyste otwarcie leśnej ścieżki dydaktycznej. Na zakończenie tych uroczystości pracownicy Zakładu Techniki Rolniczej i Leśnej oraz studenci Studenckiego Koła Naukowego ŻUBR zaprosili przybyłych gości na biesiadę przy grillu.

• W Zakładzie Techniki Rolniczej i Leśnej, w dniach 15.06–18.06.2005r. przebywał z wizytą prof. **Ragnar Rylander** z Uniwersytetu w Goeteborgu.

• W dniach 21–24 czerwca br. w Polanicy Zdroju odbywała się VIII Międzynarodowa Konferencja Naukowa *Teoretyczne i Aplikacyjne Problemy Inżynierii Rolniczej*, w której uczestniczyli prof. **Marek Tukiendorf**, prezentujący referat pt. *Ocena rozkładów koncentracji w niejednorodnych układach ziarnistych* oraz dr inż. **Katarzyna Szwedziak** wygłaszająca referat pt. *Rolnicze wykorzystywanie osadów ściekowych*. Konferencja zorganizowana została przez Instytut Inżynierii Rolniczej Akademii Rolniczej we Wrocławiu, Komitet Techniki Rolniczej PAN oraz Polskie Towarzystwo Inżynierii Rolniczej.

• W bieżącym roku studenci III roku *techniki rolniczej i leśnej* rozpoczęli pierwsze doświadczenia polowe z zakresu techniki rolniczej, z których uzyskane wyniki posłużą do realizacji prac dyplomowych. Poletka doświadczalne są zlokalizowane w Zapolu.

Poletka doświadczalne za Zapolu

• Studenci zrzeszeni w Studenckim Kole Naukowym ŻUBR zmodernizowali leśną ścieżkę dydaktyczną budując szkółkę drzew iglastych. W szkółce tej zostały posadzone dwa gatunki drzew: sosna górska (*Pinus mugo*) oraz jodła pospolita (*Abies alba*).

• Studenci techniki rolniczej i leśnej w lipcu i sierpniu po pozytywnie zdanym egzaminie kwalifikującym odbyli praktyki studenckie w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w Opolu. Celem praktyki było zapoznanie się z najnowszymi technikami pomiarów oraz ewidencją gruntów, z wykorzystaniem GPS.

JD

Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Promocja zdrowia w hierarchii wartości” Lublin 27–29.05.2005 r.

W ostatni weekend maja 2005 roku w dwóch ośrodkach wypoczynkowych „Riviera” i „Rubin” zlokalizowanych nad jeziorem Krasne ok. 40 km za Lublinem, odbyła się Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Promocja zdrowia i hierarchii wartości”. Organizacją konferencji ściągającej medyków, pielęgniarki, rehabilitantów i nauczycieli wychowania fizycznego w jedno miejsce stała się od kilku lat specjalnością Akademii Medycznej im. Prof. Feliksa Skubiszewskiego w Lublinie. W tym roku współorganizatorem spotkania naukowego była także Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Białej Podlaskiej. Wspólnym mianownikiem różnorodnych dociekań naukowych była rzecz najcenniejsza – zdrowie. Liczne grono uczest-

ników zastanawiało się nad takimi problemami (= tytuły poszczególnych sesji), jak „Czynniki środowiskowe warunkujące zdrowie lub chorobę”, „Społeczne zagrożenia zdrowia”, „Kulturowe zachowania w zdrowiu i chorobie”, „Zdrowe i niezdrowe style życia”, a także „Promocja zdrowia”. Obrady w kilku sesjach toczyły się od 9:00 do 19:30, a zróżnicowany, medyczno-sportowy zestaw prelegentów gwarantował wielokierunkowość wystąpień i często nieoczekiwany przebieg dyskusji. W jednej z nich gorącym tematem był problem spożywania alkoholu przez studentów uczelni wychowania fizycznego i fizjoterapii. Dane ankietowe dowodziły, że ww. studenci (nie napiszę z jakiej uczelni) są wspaniali na tyle, że duża część zupełnie nie wie, co oznacza słowo alkohol. Sam nie wiem, czy zachwycać się naszymi wychowankami, czy kwestionować techniki badań ankietowych. Trudów przewodnictwa w często gorących dyskusjach podjęli się także pracownicy Politechniki Opolskiej, m.in. prof. **Michał Szepelawy**, prof. **Jan Szczegliński** czy autor tej notatki (za którą być może nie będę ścigany).

Tradycyjnie pracownicy Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii w Opolu byli jedną z najsilniejszych ekip na lublińskiej konferencji. Jej siła została wykorzystana przez dziekana prof. **Wojnarę**, który otrzymał zestaw materiałów konferencyjnych dla całego zespołu, oszczędzając pracownikom długiego oczekiwania w kolejce.

W sumie w materiałach konferencyjnych opublikowano 47 artykułów ponad 30 pracowników Politechniki. Wszystkie prace ukazały się w renomowanym „Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska”.

Wydawnictwo to pobiło swoisty rekord. Prace zgłoszone na konferencję wydała w 6 tomach o łącznej objętości 3022 stron. To na pewno sukces wydawniczy, ale nie do końca zgadzam się z wielokrotnym publikowaniem prac przez tych samych autorów. Najbardziej zagorzali zwolennicy spotkań podlubelskich zgłosili po 6 prac. W sumie obrady, dyskusje i spotkania towarzyskie nad jeziorem Krasne należy uznać za bardzo udane. Myślę, że Panowie dziekani („Stary” i „Nowy”) w przyszłym roku zmobilizują pracowników Wydziału i znowu odwiedzimy przyjazne Opolszczyźnie Pojezierze Łęczycko-Włodawskie.

prof. dr hab. Janusz ISKRA

Rozmowy o lecznictwie uzdrowiskowym i balneologii w Krynicy

W dniach 1–4.09.2005 r. odbywał się w Krynicy (woj. małopolskie) XX Jubileuszowy Kongres Balneologiczny, zorganizowany przez Polskie Towarzystwo Balneologii i Medycyny Fizykalnej, pod przewodnictwem prof. dr hab. **Ireny Ponikowskiej**, Konsultanta Krajowego w Dziedzinie Balneologii i Medycyny Fizykalnej. Kongres połączony był ze 100-leciem Polskiego Towarzystwa Balneologicznego, które utworzone zostało w 1905 r. w Krakowie. Stąd miejsce obrad było nieprzypadkowe, gdyż krynickie uzdrowisko, istniejące od 1793 r. doskonale nawiązywało do tego jubileuszu. Dodatkowym powodem do świętowania był też fakt zatwierdzenia przez Sejm RP Ustawy Uzdrowiskowej, którą starano się zmienić i uaktualnić od kilkunastu lat.

Obrady odbywały się w kilku sesjach tematycznych, takich jak.: „Postępy w balneologii”, „Profilaktyka uzdrowiskowa i promocja zdrowia w chorobach przewlekłych”, „Postępy w balneochemii”, „Postępy w bioklimatologii” czy „Postępy w fizykoterapii”. Ponadto program kongresu został wzbogacony o dwie sesje historyczne obejmujące referaty dotyczące historii Polskiego Towarzystwa Balneologicznego, lecznictwa uzdrowiskowego i poszczególnych uzdrowisk.

Podczas kongresu Politechnikę Opolską reprezentował dr **Mariusz Migala**, adiunkt Katedry Nauk Humanistycznych Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii, który zaprezentował dwie prace. Jedną w sesji plenarnej poświęconej historii lecznictwa uzdrowiskowego i uzdrowisk pt. „Głuchołazy jako uzdrowisko dawniej i dzisiaj” oraz w sesji plakatowej pt. „Wkład górnośląskich rodów ziemiańskich w rozwój kurortów i uzdrowisk na Śląsku w XIX oraz pierwszej połowie XX wieku”.

Kongres w Krynicy był doskonałą okazją do poszerzenia wiedzy balneologicznej oraz do wymiany poglądów i doświadczeń zawodowych, wreszcie okazją do samokształcenia i poznania nowych ludzi „z branży”. Przyczynił się również do większej integracji środowiska medycznego i menedżerskiego zajmującego się zagadnieniami balneologii i medycyny fizykalnej. Cztery dni spędzone w Krynicy były też okazją do poznania jednego z najładniejszych zakątków regionu Małopolski; w trakcie pobytu jeszcze raz sprawdziło się starożytnie powiedzenie Hipokratesa: „medicus curat – natura sanat”, czyli lekarz leczy – natura uzdrowia.

dr **Mariusz Migala**

Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji

Dnia 4 lipca br. na Wydziale Inżynierii Produkcji Politechniki Warszawskiej odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Liliany Hawrysz** pt. *Menedżer a efektywność funkcjonowania przedsiębiorstwa przemysłowego*. Promotorem pracy jest prof. dr hab. **Ludwik Habuda** (Politechnika Opolska), a recenzentami: prof. dr hab. **Grażyna Bartkowiak** (Akademia Ekonomiczna w Poznaniu) i prof. dr hab. **Tadeusz J. Strzelecki** (Politechnika Warszawska). Pani dr Lilianie Hawrysz składamy serdeczne gratulacje.

MS

Studium Języków Obcych

Osiągnięcia naukowe pracowników

Pomimo faktu, iż SJO jest jednostką dydaktyczną, której wykładowcy i lektorzy nie mają formalnego obowiązku prowadzenia pracy naukowej, ta nie jest im obca.

20 kwietnia br. na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgra **Bogusława Kubiaka** pt. *Język specjalistyczny i jego implikacje w glottodydaktyce*. Promotorem rozprawy był prof. dr hab. **Norbert Morciniec** (Uniwersytet Wrocławski), a recenzentami prof. dr hab. **Jan Iluk**

Ciąg dalszy na stronie 34

Dział Współpracy Międzynarodowej i Programów Unii Europejskiej

Obrazując aktywność naszej uczelni w programie SOCRATES można posłużyć się suchymi faktami i stwierdzić, że w pierwszym roku uczestnictwa wysłaliśmy 26 studentów oraz 6 nauczycieli akademickich do ośmiu uczelni partnerskich, głównie w Niemczech, ale także we Francji i we Włoszech, że w minionym roku 2004/05 (rok akademicki w programie Socrates/Erasmus obejmuje okres od 1 lipca do 30 września) wyjechało za granicę 75 studentów Politechniki Opolskiej oraz 11 nauczycieli do 29 uczelni europejskich, że na rok akademicki 2005/06 zgłosiło się na wyjazd 79 studentów oraz 20 nauczycieli z możliwością wyjazdu do 31 uczelni europejskich. Pokusić się można także o dalsze podsumowanie – w zakończonym roku akademickim 2004/05 studiowała na PO rekordowa liczba studentów zagranicznych, w obu semestrach – 22 osoby z Finlandii, Francji, Hiszpanii, Niemiec i Turcji, a w latach poprzednich mieliśmy Portugalczyków i Włochów. Można wreszcie wymienić udział Uczelni w prestiżowym projekcie TREE, w ramach Sieci Tematycznych.

edukacyjnym i dydaktycznym zagranicznych uczelni, potrafi wyartykułować swoją wiedzę, teoretyczne przygotowanie, sprostać wymaganiom merytorycznym – a szczególnie, znaleźć się w nowym środowisku kulturowym.

Odnotaliśmy kilka indywidualnych osiągnięć, mniejszych lub większych sukcesów „wywiezionych” przez naszych studentów np. z Uniwersytetu Roma Tre, Uniwersytetu Gent, Inverness College, z Fachhochschule w Stuttgarcie czy Koblenji.

Jednak koordynator programu musi stale stawiać sobie pytania i na bieżąco – zazwyczaj sam – na nie odpowiadać: czy prawidłowo i progresywnie otwieramy wszystkie ścieżki uczestnictwa w programie; czy dobrze zaplanowaliśmy kampanię informacyjną na dany rok akademicki – tak, aby szerokiej społeczności akademickiej (zarówno studentom, jak i nauczycielom) dać możliwość przemyślenia, a następnie wyboru uczelni partnerskiej; jak unikać nieporozumień, gdy w wyniku rekrutacji do programu włączani są studenci, którzy w momencie wyjazdu mają kłopoty z zalicze-

Za nami pięć lat w Erasmusie, przed nami plany i ciekawa przyszłość

W podsumowaniu syntetycznym można stwierdzić, iż dotychczas ponad 250 studentów Politechniki Opolskiej studiowało jeden lub dwa semestry w 9 krajach Europy Zachodniej, a obrót finansowy na wydatki stypendialne zamyka się ogółem w kwocie 350 tys. euro.

Nie jesteśmy w stanie przytoczyć wszystkich zachowań i impresji, a także sukcesów studentów naszej uczelni (choć były również potknięcia); niemniej, jedno jest niewątpliwie budujące, iż młodzież dobrze odnajduje się w systemie

niem ostatniego roku studiów; jak utrzymać zrównoważony postęp, a jednocześnie poszerzać udział w programie; z jaką ofertą wystąpić do uczelni partnerskich (chodzi głównie o przyjmowanie proporcjonalnej liczby studentów zagranicznych oraz przyjazdy kadry dydaktycznej); czy wreszcie, co dalej z programem, który de facto kończy się w tej wersji w roku akademickim 2006/07.

Program jednak nie przestaje istnieć, bowiem są już plany Komisji Europejskiej na kontynuację

Education and Culture

Socrates
Erasmus

SIXTH FRAMEWORK
PROGRAMME

ERASMUS-a w latach 2007/13, pod nazwą „Zintegrowany Program Działań Kształcenia Ustawicznego 2007–2013” grupujący między innymi program Leonardo da Vinci – kształcenie i szkolenie zawodowe oraz ERASMUS – szkolnictwo wyższe i zaawansowane szkolenie zawodowe. Oblicza się, iż do 2011 roku w ramach Erasmusu będzie studiowało za granicą 3 miliony studentów, a do 2013 roku 150 tys. osób będzie kierowanych rocznie na praktyki i staże w ramach programu Leonardo da Vinci.

W parze z uproszczeniem administracyjno-finansowym, wzrastają znacznie wymagania merytoryczne, opracowane są nowe priorytety, w których europejskie szkolnictwo wyższe posiada wiodącą rolę w realizacji Europejskiej Przestrzeni Edukacyjnej.

Takie hasła, jak: Strategia Lizbońska, Proces Boloński, Europejska przestrzeń naukowo-badawcza, a także inauguracja programu Erasmus Mundus – choć brzmią już niemal sloganowo, muszą nastrajać refleksyjnie i twórczo.

Podsumowując założenia „nowego Erasmusa” można wypunktować, iż: zostanie zachowany kształt programu oraz pojawiają się następujące nowości:

- specjalna mobilność studentów Joint Master,
- dłuższe wyjazdy nauczycieli akademickich (prowadzenie zajęć + badania),
- włączenie praktyk zawodowych (Leonardo) i kontakty z przemysłem.

Nie jest zamiarem tego artykułu mnożenie pytań i rozpisywanie zagadnień, jednak faktem jest istnienie tzw. European Higher Education Area 2010 i ożywiona europejska dyskusja przedstawicieli krajów – sygnatariuszy Procesu Bolońskiego na temat możliwości istotnego zwiększenia liczby „mobilnych” studentów w Europie oraz warunków, jakie powinny być spełnione, aby deklaracje polityczne zostały zrealizowane. W związku z tym, stawiane są następujące pytania:

– kiedy wyjeżdżać? Oferty dotyczące studiów I stopnia (BA, BSc); studia II stopnia (MA, MSc), studia III stopnia (PhD) – w rezultacie dyskusji przeważają głosy, iż należy umożliwić wyjazd na każdym poziomie, bez tworzenia barier administracyjnych;

– na pytanie, jaki typ mobilności? Znajdujemy zgodne odpowiedzi, iż powinna zostać utrzymana tradycyjna „Erasmusowa” – czyli indywidualne ustalenia dla każdego studenta; tzw. „window mobility” – czyli semestr za granicą przewidziany dla każdego studenta w ramach konkretnego programu studiów; zintegrowane wspólne programy studiów (Joint Degrees, Double Degrees); krótkie, intensywne kursy (Summer Schools, Winter Schools); prace dyplomowe za granicą; praktyki i staże przemysłowe.

Jakkolwiek, jest dobrze – koncentrujemy się na pokonaniu pewnych barier, aby sprostać wymaganiom przyszłości. Jakże to są bariery? Zasadniczo dwie: finansowa i językowa – one to głównie wpływają na wciąż niewielką liczbę wyjeżdżających studentów (w stosunku do ogólnej liczby studentów PO) oraz hamują rozwój oferty programowej. Tu wyłania się trzeci czynnik uchodzący za barierę, a odnoszący się do tzw. ekwi-

Koblenca – tzw. „Niemiecki Róg” – Mozela wpływa do Renu

walencji w wymianie. Otóż, program zakłada (a w przyszłości, to założenie potęguje), iż liczba studentów wyjeżdżających z danej uczelni powinna być jak najbardziej zbliżona do liczby studentów przyjeżdżających – czyli przyjmowanie studentów z uczelni partnerskich jest integralną częścią udziału uczelni w programie. Łączy się to z regularnym proponowaniem partnerom zagranicznym ciekawych, atrakcyjnych programów studiów, promocją, pozyskiwaniem zdolnej młodzieży z różnych krajów – a tym samym podnoszeniem atrakcyjności uczelni.

Oczywiście, bariery internacjonalizacji kształcenia nie tkwią jedynie w samych uczelniach, równie potrzebna jest pewna otwartość i specyficzna atmosfera na poziomie miasta lub regionu. Mając nadzieję, że z tym nie będziemy mieli większych kłopotów, podsumujemy kilka zasadniczych spostrzeżeń sformułowanych przez fachowców Komisji Europejskiej na konferencji „Europejska Przestrzeń Edukacyjna 2010”:

– wszystkie uczelnie powinny mieć jasno określone strategie internacjonalizacji kształcenia oraz dynamiki współpracy;

– uczelnie i kraje powinny upewnić się, czy funkcjonujące u nich systemy finansowania promują, a nie hamują mobilność;

Sami możemy ocenić, w jakim stopniu dotyczą nas postawione zagadnienia, jak kreować we współpracy zagranicznej swoje mocne punkty, a jak poprawiać słabe.

Janusz Fijak

Praktyki i staże 2005/06

Nawiązując do obszernego artykułu „Praktyki Leonardo da Vinci, doświadczenie zdobywane w firmach UE” (Wiadomości Uczelniane nr 11, czerwiec 2005), w którym opisaliśmy najnowszy projekt dot. praktyk studenckich i staży zagranicznych, opracowany w Dziale Współpracy Międzynarodowej i Programów UE – z przyjemnością informujemy, iż ostatnio pozyskałszy firmę w Finlandii, która zaoferowała 2–3 miejsca dla naszych studentów.

Dla przypomnienia: projekt zakłada udział w praktykach 20 studentów Politechniki Opolskiej, proporcjonalnie 4 studentów z każdego wydziału. Studenci odbędą 21-tygodniowe staże w danej specjalności w przedsiębiorstwach w Finlandii, Hiszpanii, Niemczech oraz w Wielkiej Brytanii. Zgodnie z kalendarzem, rozpoczęcie projektu powinno nastąpić w październiku 2005, a zakończenie przewidziano na 31 maja 2007 r. W pierwszych dniach września br. przesłaliśmy na wydziały PO szczegółową informację dotyczącą wyboru studentów IV lub V roku studiów i spodziewamy się pierwszych zgłoszeń wydziałowych tak, aby w połowie października 2005 r. sformułować listę kandydatów i zorganizować szkolenia. Pierwsze wyjazdy na praktyki powinny nastąpić jeszcze w tym roku kalendarzowym lub w styczniu 2006.

JF

OECD o problematyce zarządzania i mobilności w szkolnictwie wyższym

W głównej siedzibie Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju w Paryżu odbyła się w ostatnich dniach sierpnia br. dwudniowa konferencja pt.: **Trendy w zarządzaniu zasobami ludzkimi w szkolnictwie wyższym**. Konferencja została zorganizowana pod egidą tej organizacji i wg Programu IMHE, obejmującego ważne zagadnienia dotyczące instytucjonalnego aspektu szkolnictwa wyższego, a także sprawy odnoszące się do środowisk akademickich i ich wpływu na nowe trendy zarządzania oraz problematykę współpracy międzynarodowej. Program został opracowany wokół sześciu celów strategicznych, zatwierdzonych przez władze szkolnictwa wyższego państw członkowskich OECD, na sesji Dyrektoriatu Edukacji w 2003 roku. Przedmiotem działania są:

1. Promowanie lifelong learning, kształcenie (się) przez całe życie w celu podnoszenia poziomu wiedzy oraz poprawy powiązań z polityką społeczno-ekonomiczną państwa.

2. Ocenianie i podnoszenie jakości wyników kształcenia.

3. Promowanie wysokiej jakości nauczania.

4. Nowe poglądy na szkolnictwo trzeciego stopnia (szkolnictwo wyższe) w gospodarce globalnej.

5. Budowanie społecznej spójności poprzez edukację.

6. Budowanie nowej przyszłości edukacyjnej, podejmowanie działań na rzecz jakości kształcenia.

W Paryżu reprezentowane były wszystkie typy instytucji szkolnictwa wyższego, prywatne, państwowe, małe uniwersytety społeczne, instytucje uniwersytetów otwartych, a także instytucje centralne z ok. 50 państw. Liczną grupę (ok. 200 osób) stanowili koordynatorzy współpracy międzynarodowej oraz osoby i zespoły prowadzące europejskie projekty edukacyjne na poszczególnych uczelniach.

Program konferencji wypełniał całkowicie dwa dni obrad, w których

odbyło się 5 sesji plenarnych i 9 interpersonalnych zajęć warsztatowych.

Trudno byłoby streścić wszystkie, bardzo ciekawe i twórcze spostrzeżenia, pochodzące z różnych kontynentów, a formułowane przez uczestników z Australii, Afryki Południowej, Francji, Niemiec czy Wielkiej Brytanii. Przedstawiano wiele aspektów pracy dydaktycznej i naukowo-badawczej, ale ożywioną dyskusję wywołało pytanie w jakim stopniu (jeśli

w ogóle) wykłady poszczególnych przedmiotów zawierają elementy lub tematykę bieżących badań naukowych, które wykładowca prowadzi w swojej pracy naukowo-badawczej. Interesujące spostrzeżenia przekazali na ten temat przedstawiciele z Francji i Wielkiej Brytanii, gdzie tego typu wykłady gromadzą dziesiątki studentów na sali wykładowej i prowadzą do długich dyskusji i gorących sporów naukowych.

Kamieniczki starego Porto

Wśród bardziej ogólnych zagadnień dominowały kwestie etyki badań i życia społeczności akademickiej, porównywalności standardów jakości oceny oraz akredytacji z punktu widzenia współpracy międzynarodowej uczelni.

Jednym z najciekawszych, ale także dość kontrowersyjnych, było seminarium pod hasłami „gain-drain” i „brain-drain”, którego złożoną tematykę – jak sądzę – najlepiej interpretuje tytuł: „Za i przeciw – dynamicznym zmianom kulturowym i internacjonalizacji szkolnictwa wyższego”. Chodzi głównie o nowe aspekty starego zjawiska, określanego jako drenaż mózgow, które dziś, w dobie globalizacji oraz ożywionej współpracy międzynarodowej ma nieco inne znaczenie i doczekało się sporej bibliografii oraz opracowań pochodzących z połowy lat osiem-

dziesiątych, dziewięćdziesiątych i najnowszych. Profesor Elwyn Thomas z University of Londyn zastanawia się nad głównymi aspektami tego zjawiska, formułując m.in. zdanie, iż problematyka „gain-brain” to wzajemny przepływ „korzyści” i „wartości intelektualnej” z tym, że po jednej stronie jest wpływ tych wartości, a po drugiej korzyść.

Doceniając niewątpliwy wpływ na ożywienie gospodarcze w wielu krajach, dynamizm cechujący uczelnie, a także nową jakość internacjonalizmu oraz umiędzynarodowienia kształcenia, wymieniano poglądy na temat konsekwencji tego zjawiska w większej skali.

Otóż, nie ograniczając nikomu swobody poruszania i wyboru miejsca pracy w krajach Wspólnoty Europejskiej zauważono, iż nadmierne pozbywanie się specjalistów – szcze-

gólnie przez nowe państwa członkowskie UE, stoi wyraźnie w sprzeczności z tendencjami ich własnego rozwoju. Państwa (w tym Polska), które godzą się na wypływ specjalistów – nie mając dla nich należycie płatnego i jakościowo dobrego zajęcia – ryzykują zahamowanie własnego rozwoju, co z kolei ujemnie wpłynie na postęp w całej Wspólnocie. Stąd również bierze się pojęcie „Europy dwóch prędkości”, bowiem trudno zaprzeczyć, że jeśli jakieś państwo nie potrafi skojarzyć panujących w nim zjawisk demograficznych, z własnym prognozowaniem gospodarczym i postępem technologicznym oraz ogólnymi trendami rozwoju – staje się potencjalnym „zagrożeniem” dla pozostałych członków i zrównoważonego rozwoju Wspólnoty.

Janusz Fijak

Przedstawiciele Komisji Europejskiej z wizytą na Politechnice Opolskiej

W sierpniu, 18 i 19, w województwie opolskim przebywali przedstawiciele Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. polityki regionalnej, pani Themis Christophidou oraz pan Bartosz Dworak.

Celem wizyty było spotkanie ze wszystkimi instytucjami zaangażowanymi we wdrażanie funduszy strukturalnych w województwie opolskim oraz nawiązanie bezpośrednich kontaktów z jego przedstawicielami. W drugim dniu wizyty goście z Komisji Europejskiej zwiedzili wybrane projekty realizowane w województwie w ramach ZPORR. Jedną z prezentowanych inwestycji była finansowana ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego budowa II kampusu Politechniki Opolskiej.

W spotkaniu uczestniczyli rektor elekt prof. **Jerzy Skubis**, prorektor elekt ds. nauki prof. **Marek Tukendorf** oraz dziekani Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii, prof. **Józef Wojnar**, prof. **Stanisław Zagórny** oraz dr **Dariusz Nawarecki**.

Rektor Skubis rozpoczął spotkanie od zaprezentowania danych

na temat realizowanego projektu, jakim jest utworzenie II kampusu PO. Teren przeznaczony na II kampus wynosi 9,975 ha. Powierzchnia użytkowa istniejących obiektów przeznaczona do zagospodarowania to 29.550 m². Całość przedsięwzięcia obejmuje następujące zadania:

– Zadanie nr 1A. Adaptacja budynku nr 9 przy ul. Prószkowskiej na cele dydaktyczne i badawcze Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii.

– Zadanie nr 1B. Budowa hali sportowej i zaplecza dydaktycznego dla potrzeb Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii.

– Zadanie nr 2. Budowa centrum logistyczno-administracyjnego Politechniki Opolskiej, Auli, Biblioteki Głównej i parkingu.

– Zadanie nr 3. Adaptacja budynków nr 1, 2, 3, 4 dla Wydziału Elektrotechniki i Automatyki.

Przedmiotem aktualnie realizowanego projektu jest realizacja zadania nr 1B. pt. „Budowa hali sportowej i zaplecza dydaktycznego dla po-

treb Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii”. Polega ono na budowie od podstaw hali sportowej z bieżnią i zespołu siłowni i sal dydaktycznych stanowiących sportowo-dydaktyczne zaplecze Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii. Całkowita wartość projektu wynosi 18 107 156,00 zł, natomiast wartość dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego wynosi 13 580 366,90 zł (75% wartości całkowitej).

Prace budowlane rozpoczęły się w styczniu br. Obecnie wykonywane są roboty związane z dokończeniem konstrukcji budynku oraz zamontowaniem konstrukcji dachu. Do października 2006 roku przewiduje się zakończenie budowy i na podstawie obecnego zaawansowania robót można stwierdzić, że termin zostanie dotrzymany. Po zapoznaniu się z informacjami na temat realizowanego przedsięwzięcia, goście udali się na teren budowy, gdzie pod nadzorem kierownika budowy przyjrzeni się powstającej hali sportowej. Następnie delegacja udała się do miejscowo-

ści Krobosz, gdzie przebudowywana jest droga nr 414 oraz do Olszowy, by przyjrzeć się powstającej strefie aktywności gospodarczej.

Podobne wizyty będą odbywały się cyklicznie – mniej więcej raz na pół roku.

Anna Szajer

Prace w drugim kampusie – 15 sierpnia 2005 r.

Widownia i hala sportowa

Widok hali od strony bieżni

Montaż dachu na hali

Ciąg dalszy ze strony 5

ne na naszym Wydziale Mechanicznym, tzn. mechanika i budowa maszyn), to można powiedzieć, że Politechnika Wroclawska jest wyjątkiem, gdyż inżynieria produkcji usytuowana została na Wydziale Mechanicznym, a nie na Wydziale Zarządzania, jak to jest często praktykowane. W związku z tym, gdyby istniała możliwość utworzenia nowych specjalności, a przede wszystkim nowej jednostki organizacyjnej, to można utworzyć specjalne bloki przedmiotowe dla specjalności konkurencyjnych wobec dużych uczelni i wtedy zajęcia można prowadzić także i w ujęciu mechatroniki, jak np. zapoczątkowano to na Politechnice Warszawskiej. Jeśli chodzi o zatrudnienie kadrowe w takiej jednostce organizacyjnej, to z racji wyspecjalizowanych przedmiotów naukowych powinni się znaleźć zarówno mechanicy, elektronicy, jak i informatycy.

– Jakie są zainteresowania pozazawodowe Pana Profesora?

– To jest bardzo słuszne pytanie, gdyż intensywnej pracy winien towarzyszyć odpowiedni odpoczynek, a ponadto każdy człowiek ma swoje hobby. W mojej ocenie oczywiście, ze względu na bardzo szybko zachodzące zmiany, mam na to za mało czasu. Nie mogę praktycznie realizować swoich dodatkowych zainteresowań, do których głównie należy turystyka górską. Dlatego jedynie czytam, oglądam foldery, mapy, przewodniki i analizuję, co od aktywnego uprawiania turystyki górskiej w latach 70. i 80. zmieniło się z punktu widzenia dnia dzisiejszego. Interesuję się powstałymi bądź likwidowanymi schroniskami turystycznymi, nowymi trasami przejściowymi, oznakowaniem nowych szlaków turystycznych, opracowaniami nowych map pokazujących panoramy górskie. Czytam foldery opisujące skrupulatnie bazy turystyczne, zaplecze noclegowe, żywnościowe, rekreacyjne, możliwości dojazdu oraz atrakcje turystyczne, aby w końcu ponownie aktywnie uprawiać turystykę górską.

– Dziękuję za rozmowę.

„Solidarność” w Wyższej Szkole Inżynierskiej w 80/81 r.

Po strajkach gdańskich NSZZ „Solidarność” rozszerzał swój zasięg. Powstało wiele jego ogniw – również na naszej uczelni. W październikowych wyborach powołano Radę Zakładową na czele z dr. **R. Ciecierskim** z Instytutu Budowy Maszyn, a Instytut Inżynierii Lądowej (IIL) reprezentowali doc. **M. Gryczmański**, dr **T. Dziadek**, inż. **M. Byrski** i doc. **J. Kubik** – przewodniczący Komisji Rewizyjnej.

Historia związku jest zawiła i pełna dramatycznych wydarzeń. Jednym z nich były przygotowania do strajku generalnego po wydarzeniach bydgoskich (3.04.81 r.), kiedy to cały związek przygotowywał się do konfrontacji z ZOMO. W IIL, na ul. Katowickiej przygotowane były transparenty, przydzielone funkcje w razie strajku. Odpowiedzialnym za jego organizację był **M. Gryczmański**.

Kolejny tragiczny przebieg miały wydarzenia związane z rejestracją NZS na naszej uczelni oraz z zatrzymaniem i pobiciem działaczy: **W. Uklei (IBM)** i **Kucharczyka** z IIL – później aresztowanych w czasie wprowadzenia stanu wojennego. W prokuraturze interweniował z dużym poświęceniem rektor **O. Mateja**, prosząc o uwolnienie pobitych studentów, ponieważ cała jego działalność podporządkowana była, jak rzadko u kogo, dobru uczelni i jej pracowników. Niestety, w wyborach rektora w czerwcu 81 r. nie udało się przedstawić wspólnej kandydatury z „Solidarności” i Senatowi. Oswald Mateja przegrał z kandydatem „Solidarności” – doc. **Guzikiem** – osobą powszechnie szanowaną za prawość i rzetelność. Szkoda, gdyż zespół Mateja – Guzik stworzyłby większą szansę na szybszy rozwój uczelni. Trzeba zaznaczyć, iż prof. Mateja w rozmowie nt. przyszłości środowiska wcale nie wykluczał powołania uniwersytetu z wydziałami technicznymi; bronił się jedynie przed dominacją pracowników WSP w tych działaniach. Znamienna jest Jego wypowiedź z 82 r. o możliwości współistnienia w Opolu, jak na uniwersytecie w Bochum, wydziałów technicznych i humanistycznych: „Gdybym miał szansę na powołanie takiego uniwersytetu w Opolu to bez namysłu pracowałbym dla realizacji tego celu, ale tu mamy niestety inne warunki. Ja przegrywałem najbardziej oczywiste sprawy z rektorem WSP z przyczyn lepszych »dojść« u lokalnych dycydentów – i tylko to decydowało o moim postępowaniu”.

Ostatnim dramatycznym epizodem w listopadzie 81 r. był strajk studentów, na którym po wykładzie dr. S. Jałowieckiego miałem prelekcję nt. zakłamania przyjaźni polsko-czeskiej w latach 1951-81. Był to strajk solidarnościowy NZS przeciw poczynaniom rektora Hebdy z Radomia, a także przeciw rozpędzeniu strajku w Wyższej Szkole Pożarnictwa w Warszawie. Dzień przed tym wykład dla strajkujących miała red. J. Henelowa z „Tygodnika Powszechnego”.

Niedługo potem (13.12) „dnia pamiętnego wykluczenia się WRONA z jaja czerwonego”. Internowani zostali

kol. **W. Matlachowski**, **Ciecierski**, **Chilczuk**, **Sitko**, **Stekla** oraz studenci **Ukleja** i **Kucharczyk**. Potem otrzymałem kuriozalną zgodę prof. **Matei** – jako dyrektora IIL – na przebywanie na terenie instytutu po godzinie 16, co dało ochronę przed ZOMO. Po pierwszej fali zastraszenia, kiedy 15. grudnia lufa skota była wycelowana w budynek IIL, a koledzy internowani, przyszła refleksja i w styczniu 82 r. odbyło się spotkanie w IIL, podczas którego próbowaliśmy podjąć działalność „zastępczą” na rzecz społeczności akademickiej oraz ogólną w Klubie Ekologicznym i in. Utrzymywane przeze mnie kontakty z pracownikami Politechniki Krakowskiej, zwłaszcza po aresztowaniu prof. **Sz. Borkowskiego** – dziekana Wydz. Mat.-Fiz. Politechniki Śląskiej, sugerowały takie rozwiązanie, a głównie rozwój kadry. Warto tu podkreślić wielce pozytywną rolę prof. **R. Ciecierskiego** – rektora Politechniki Krakowskiej – który pisał odwołania i protesty przeciw internowaniu profesorów – członków komisji KILiW PAN. Popularne było wówczas hasło: „wy docentów ludowych, a my habilitowanych”. Istotnie, większość osób zaangażowanych w komisji stanowili adiunkci, którzy po habilitacji uzyskaliby wpływ na uczelnię niezależnie od dominacji junty, a warto przypomnieć, iż w każdej radzie instytutu i senacie był oficer – „opiekun wojskowy” – krótko mówiąc WRONA. To przekonanie, iż nie siła, a nasz rozwój naukowy jest powinnością wobec „Solidarności”, nie znalazło jednak uznania u kolegów, a szkoda. Myślę, iż ten zapomniany epizod powinien być dziś przesłanką w czynach „Solidarności” na uczelni.

Potem spotkania związku organizowane były w różnych miejscach. Zgodnie z hasłem „zima nasza, wiosna wasza” – rozpoczęła się działalność informacyjna, której ofiarą padł w maju 82 r. wykładowca z IIL **B. Palik**, który wyjechał z rodziną do Australii na jednostronny paszport z utratą obywatelstwa. UB tymczasem prowokowało podrzucanymi ulotkami – tak było w IIL, gdzie o 8:30 zameldowano prof. **Matei**, iż przed wykładem na sali P 14 a rozrzucone są ulotki, a już o 9 rektor miał informację o tym z ministerstwa z Warszawy – co wobec niedostępności do telefonów było oczywistym dowodem, kto jest sprawcą i jak były kontrolowane władze uczelni. Na uczelni była zorganizowana pomoc rodzinom internowanych, przede wszystkim dzięki zaangażowaniu dyr. **J. Szczepanika** – osobie godnej szacunku za oddanie uczelni i pracownikom.

Po śmierci prof. **O. Matei** (w marcu 83 r.) – duchowego przywódcy IIL – została zorganizowana w XI 84 r. konferencja KILiW PAN pt. *Powłokowe budowle wieżowe* – dedykowane pamięci zmarłego profesora. Na spotkaniu tym prof. **Ciesielski**, a szczególnie prof. **Z. Waszczyzyn**, dobitnie sugerował konieczność inten-

sywnego kształcenia pracowników – jako najlepszej formy uczenia pamięci prof. Matei. Z tej też przyczyny powstała sprzyjająca atmosfera do reaktywowania seminarium wydziałowego, które prowadziłem 3 lata. W tym też czasie prof. **J. Gliński** – widząc, iż instytut traci dynamikę rozwoju doprowadził do kilku spotkań kierowników zakładów, które miały temu trendowi zapobiec. Odbyły się m.in. spotkania z doktorantami nt. ich dalszego rozwoju. W jego macierzystym zakładzie prowadził seminaria najpierw prof. Gliński z teorii modelowania, następnie doc. **Golaś**, a potem ja. Niezależnie odbywały się seminaria z termomechaniki w zakładzie Fizyki Materiałów – dzisiaj jest to już ponad 25-letnia tradycja. Prof. Gliński wręcz sugerował opiekunów naukowych: mnie przypadł oprócz dr. Smolenia i J. Wywała również dr **J. Mizera** i **Świtoński**, a nieco później na prośbę doc. **Caputy** – dr **Skowroński**. Adiunktami po prof. O. Matei zaopiekował się prof. **S. Bielak**, próbujący ich nakłonić do prac teoretycznych z teorii powłok. Działania te były współbieżne z duchem nieistniejącej „Solidarności”, której – co ciekawsze – prof. Gliński nie lubił.

W październiku 88 r. podjęliśmy trud reaktywowania „Solidarności” na WSI; razem z doc. M. Gryczmańskim podpisaliśmy apel do senatu. Do nowego zarządu „Solidarności” proponowaliśmy wybrać młodych doktorów, tak aby powstała kadra osób potrafiących myśleć samo-

rzędnie. Z mojej sugestii przewodniczącym reaktywowanej „Solidarności” został dr J. Centkowski z IIL. Od kilku miesięcy byłem profesorem, stąd też z dużą łatwością inicjowałem różne akcje nie obawiając się następstw, m.in. domagałem się demontażu popiersia naszego „patrona” – gen. A. Zawadzkiego sprzed rektoratu WSI.

Patrząc dzisiaj, z perspektywy 25-lecia „Solidarności” trzeba stwierdzić, iż to my – jej członkowie, ztraciliśmy najważniejszą rzecz – solidarność, pojmowaną jako wspólne działania zmierzające do pozytywnych celów. Najpierw należy zapytać: co mogę zrobić na rzecz wspólnoty, a nie co od niej uzyskam; co jest moim obowiązkiem, a dopiero co prawem. Prawa zaś może się mieć dopiero po wykonaniu obowiązków. W tej wspólnoty jest różnica między interesem jednostki a zespołu – katedry, wydziału.

Niestety, wspólnoty już nie ma. Z „Solidarności” został tylko sztył i partykularne interesy, w których dobro szkoły to sprawa drugorzędna. Za pozornymi sukcesami i nominacjami podąża pustka intelektualna i niezdolność do podjęcia rzeczywistych obowiązków elity intelektualnej, do czego w uczelniach jesteśmy zobowiązani. Nie podejmując zaś tych obowiązków, nie możemy mieć wpływu na polityków, administracje i liczyć na odzew społeczny.

Jan Kubik (spisane z pamięci)

To już 25 lat

Mija 25. rocznica pamiętnego zwycięstwa, solidarnego wstępu ducha całego narodu – także naszego akademickiego środowiska. Wtedy udało się nam przeżyć wielką metamorfozę i podnieść upodlone głowy.

Nie potrafię wspominać tego drogiego mi czasu i osób, bez pewnego patosu i wzruszenia. Moje uczucia kieruję do wszystkich grup pracowników nauki, administracji i obsługi. W każdym środowisku było wiele szlachetnych i wspaniałych osób. Solidarność tylko częściowo była związkiem zawodowym, natomiast w większym stopniu ruchem społecznym. Dla części z nas stwarzała warunki działalności politycznej. Wielu wpisując się do związku od początku sygnalizowało jedynie chęć poparcia idei tego masowego ruchu niepodległościowego bez żadnych oczekiwań w zamian, chyba, że prześladowań, a nawet aresztowania. Uczestniczyliśmy w pewnego rodzaju referendum, w którym 10 milionów członków Solidarności opowiedziało się za niepodległością Polski. Niech więc będzie mi wolno dziś, wszystkim koleżankom i kolegom mojego uczelnianego środowiska wyrazić szacunek i wdzięczność za ich szlachetne i bezinteresowne zaangażowanie w 1980 roku, a także i później.

Wspomnienia sprzed 25 laty odżyły w związku z ostatnio udostępnionymi mi dokumentami zgromadzonymi przez Instytut Pamięci Narodowej. Na szczęście w dokumentach IPN-u nie znajduję żadnych

śladów niegodziwości w środowisku uczelnianym Solidarności. Z zainteresowaniem przeczytałem o Senacie naszej Uczelni, który wówczas upominał się o środowiska więźniów politycznych w Polsce. Uchwałę wzywającą do ich zwolnienia podjął jako jedyny w Polsce! Ze zdziwieniem przeczytałem też, że wpływ na podjęcie tej uchwały przypisano mojej skromnej osobie.

Dokumenty uzyskane z Instytutu udostępniłem mediom (Gazeta Wyborcza 2.09.05).

A nasi studenci to cała oddzielna historia! Ich entuzjazm i oddanie budziły mój podziw i szacunek!

Wspominając tamte chwile i wspaniałe osoby zadaje pytanie. Czy nie moglibyśmy także dziś, w sytuacji nieporównanie lepszej, bez tamtego zagrożenia, bez ryzyka, pokonać własne słabości i ponownie podjąć próbę zmiany tego, co odbiera nam radość życia? Myślę, że tak jak wtedy, mimo upływu 25 lat, niezbędne jest poszukiwanie wewnętrznej równowagi, którą daje zanurzenie w naszej tradycji i odwaga w projektowaniu wspólnej przyszłości. Bo mądry patriotyzm zakorzeniony w tradycji i historii, każe nam nieustannie, a więc także i dzisiaj podejmować nowe wyzwania w politycznej i cywilizacyjnej batalii. Wolność nie jest nam dana na zawsze, trzeba ją pielęgnować i zabiegać, aby trwała.

Na moją uczelnię patrzę z sympatią i podziwem. Z podziwem patrzę na tych, którzy osiągnęli laury w nauce i dydaktyce, a także na rozwój całej Uczelni.

Wspominam też 15. rocznicę mojego odejścia z Uczelni. Pamiętam jak w gronie najbliższych współpracowników Solidarności rodziła się myśl, kierowana głównie do adiunktów mojego pokolenia, żeby podjąć różne zadania publiczne poza Uczelnią i włączyć się w wir rodzących się zmian. Jak się okazało, ze środowiska Solidarności niewiele osób zdecydowało się na opuszczenie Uczelni. Ja znalazłem się wśród tych, którzy odeszli. Decyzja moja została przyjęta życzliwie, tak że nawet po odejściu odczuwałem pozytywne zainteresowanie moją nową pracą. Pełniąc różne funkcje czułem się zobowiązany wobec mojego solidarnościowego środowiska do wypełnia-

nia swej misji publicznej odpowiedzialnie – zgodnie z jej powołaniem.

Przez trzy pierwsze kadencje (12 lat) pracowałem w kierownictwie Urzędu Wojewódzkiego. W aktualnej czwartej kadencji jestem członkiem Rady Miasta Opola, a wcześniej jej przewodniczącym przez prawie trzy lata. Dziś przed środowiskiem akademickim i Opolszczyzną stoję jako kandydat do Senatu RP. Mam nadzieję, że minione 15-lecie dobrze wykorzystałem dla przygotowania się do ewentualnego pełnienia tego zaszczytnego mandatu.

12.09.2005 r.

dr inż. Ryszard Ciecierski

XIII Spotkanie Redaktorów Gazet Akademickich

Wielu uczestników konferencji obawiało się feralnej trzynastki. Rzeczywiście dla niektórych zaczęła się pechowo. Redaktor naczelna Wiadomości Uczelnianych na samym wstępie doznała kontuzji kolana, jednakże trzy szwy załatwiły sprawę i bohaterka tegoż zdarzenia z wrodzonym sobie poczuciem humoru dotrwała do końca spotkania. A trwało ono od 8 do 11 września, tym razem w Ustce, w pięknym ośrodku „Jantar” usytuowanym niedaleko morza. Wedle wcześniejszych ustaleń organizatorem była Pomorska Akademia Pedagogiczna. W czwartek spotkaliśmy się w sali konferencyjnej, aby dokonać prezentacji uczestników i gazet, wystuchać referatu Szczepana Kolady z Dialogu Akademickiego (PAP) o prasie akademickiej. Zaszczycili nas swą obecnością przedstawiciele władz Słupska i Ustki. Już w mniej podniosłym nastroju wzięliśmy udział w sesji warsztatowej prowadzonej przez mgr. M. Glinieckiego pt. Co nas łączy, co nas dzieli. Niektórzy z naszego grona wykazali się niezłym talentem aktorskim. Odgrywane przez nich scenki z życia wzięte były przezabawne. Rozbawieni spotkaliśmy się na uroczystej kolacji, gdzie przygrywał nam wspinały Big Band PAP, okrojony co prawda, bo 4-osobowy, w pełnym składzie liczący kilkadziesiąt osób, mający na swym koncie wiele osiągnięć w świecie muzycznym. Ciekawostką stanowi fakt, że członkami zespołu są pracownicy naukowcy uczelni i studenci. Gratulujemy pomysłu!

Kolejny dzień był niezwykle absorbujący intelektualnie. Od rana wykłady i warsztaty. Ciekawy, podsumowujący wykład pt. *Obraz nauki polskiej w czasopiśmiennictwie akademickim. Wybrane zagadnienia* przedstawiła dr Małgorzata Turczyn, a dr Zenobia Jaroszak (językoznawca) po lekturze naszych czasopism przygotowała wystąpienie na temat języka czasopism akademickich. Jako specjalistce w tej dziedzinie udało się jej znaleźć sporo uchybień językowych (w końcu nikt nie jest idealny), ale materiał, nad którym pracowała, był bardzo obszerny. Pouczające też były warsztaty poprowadzone przez jedną z organizatorek – Jolanę Nitkowską-Węglarz, dziennikarkę i popularyzatorkę dziejów Pomorza, od której dostaliśmy książkę jej

autorstwa *Słupsk. Miasto niezwykle*, tym cenniejszą, że każdy mógł od Joli uzyskać miłą dedykację. Równie ciekawe i inspirujące były warsztaty Komunikacja interpersonalna, których inicjatorem była mgr K. Domańska (trener NLP).

Następny dzień różnił się bardzo od pozostałych. Zamieniliśmy się w wytrawnych turystów. Autokarem dojechaliśmy do Słupska, zwanego bursztynowym sercem Europy. Z wieży ratusza podziwialiśmy panoramę miasta. Mieliśmy także okazję zobaczyć w Muzeum Pomorza Środkowego największą kolekcję dzieł Witkacego w Polsce i na świecie, i poznać jej tajemnice. W obiektach Pomorskiej Akademii Pedagogicznej prorektor Z. Mudryk zapoznał nas ze strukturą uczelni i niektórymi jej problemami, obejrzelśmy też film o niej, a w zasadzie o ludziach z nią związanych. Niestety pogoda nam nie dopisała. Dotarliśmy do Muzeum Wsi Słowińskiej, gdzie od chatki do chatki, oprowadzani byliśmy przez sympatyczną panią dyrektor. Nasz przewodnik dr Z. Sobisz z Instytutu Biologii ukazał nam niedostępne dla zwykłych turystów osobliwości Słowińskiego Parku Narodowego. Niesprzyjająca aura oraz 14-kilometrowa trasa uczyniły z nas niemalże absolwentów szkoły przetrwania. Pokonaliśmy sami siebie, a niezatarte wrażenia, jakie wywarła na nas wydma Aktorka oraz karkołomne zejście z niej, pozostaną w naszej pamięci. Okazało się, że jesteśmy nie tylko sprawni intelektualnie, ale też fizycznie. Pożegnalna kolacja była też okazją, by po burzliwych wyborach ustalić miejsce kolejnego spotkania – Bydgoszcz. I tu niespodzianka, ponieważ mimo starań nie udało się przyszłej konferencji zorganizować w Opolu, według zasady, że goszczą nas te ośrodki akademickie, które jeszcze tego zaszczytu nie dostały, brać redaktorska będzie miała okazję spotkać się w Opolu w maju z okazji jubileuszu 15-lecia naszej gazety.

Dziękujemy organizatorom – Danieli Podlaskiej i Jolancie Nitkowskiej-Węglarz za gościnę oraz iście rodzinną atmosferę.

mk

Roads & Bridges w drodze na mosty

Członkowie koła naukowego Roads & Bridges, którego opiekunem jest dr inż. **Przemysław Jakiel**, zorganizowali w dniach 2–3 czerwca 2005 r. wycieczkę naukowo-dydaktyczną, aby obejrzeć mosty na Wiśle w Toruniu, Wyszogrodzie, Zakroczymiu i Warszawie.

Głównym celem naszego wyjazdu stała się budowa mostu wantowego przez Wisłę w Płocku. Zaczęliśmy od Torunia, gdzie obejrzelśmy dwie starsze przeprawy przez Wisłę, których budowa rozpoczęła się jeszcze w XIX w. Są to kratownicowe mosty drogowy i kolejowy z przęsłami nurtowymi o rozpiętościach sięgających 100 m. Opuszczając miasto, przejeżdżaliśmy przez żelbetonowy most o konstrukcji sprężonej, położony w ciągu autostrady TAPP (A1). Obiekt ten, o całkowitej długości 955,4 m, ma dźwigar skrzynkowy o stałej i zmiennej wysokości, odpowiednio w częściach zalewowych i nurtowej. Obecnie oddana jest do eksploatacji jedynie nitka północna (1998 r.).

Następnie udaliśmy się do Płocka na budowę dwupylonowego mostu wantowego, dodajmy – konstrukcji o największej rozpiętości przęsła w kraju.

Obiekt ten ma przejąć funkcje jedynego jak dotąd w tym mieście i rzadkiego w skali kraju stalowego mostu przeznaczonego dla ruchu drogowego i kolejowego o konstrukcji kratownicowej z parabolicznym pasem dolnym. Inwestorem jest miasto Płock, autorami projektu są inżynierowie, profesor Nikola Hajdin i Bratislav Stipanić z Chorwacji, a głównym wykonawcą – konsorcjum firm Mosty-Łódź i Mosty Płock. Obiekt o szerokości 27,5 m składa się z mostu głównego (615 m) o przęśle nurtowym rozpiętości 375 m oraz lewobrzeżnej części dojazdowej, podzielonej na 10 przęseł, każde o rozpiętości 58,5 m (585 m). Dźwigarami są dwie

stalowe skrzynki o przekroju trapezowym, połączone stężeniami poprzecznymi, a pomost stanowi płyta ortotropowa (most główny) i płyta żelbetowa współpracująca (most dojazdowy).

Dźwigary w części nurtowej podwieszane są do opartych na żelbetonowych filarach, jednosłupowych stalowych pylonów (przekrój skrzynkowy) o wysokości 68 m za pośrednictwem podwójnego układu 28 want w systemie harfy.

Budowę mostu rozpoczęto w 2002 r., a jej zakończenie przewidziano we wrześniu br., chociaż z uwagi na brak dróg dojazdowych, most czasowo nie będzie eksploatowany. W trakcie zwiedzania obiektu trwały prace związane z układaniem nawierzchni na moście dojazdowym, a konstrukcję stalową mostu głównego zabezpieczano antykorozyjnie. Po obiekcie oprowadzał nas pan inżynier Andrzej Bielniak.

Następnymi etapami były mosty drogowy w Wyszogrodzie i Zakroczymiu; pierwszy jest konstrukcją o dwóch stalowych dźwigarach głównych zmiennej wysokości (w części nurtowej), współpracujących z pomostową płytą żelbetową. Most ten, w układzie blachownicowej belki ciągłej o całkowitej długości 1200 m zastąpił w 1999 r. najdłuższą tymczasową przeprawę w Europie. Z kolei most w okolicach Zakroczymia, oddalony o ponad 30 km w górę Wisły, i długości całkowitej 640 m, wykonany jest w formie dwóch niezależnych nitek, z których każda prowadzi jeden kierunek ruchu. Ustrój nośny 6 przęseł stanowi konstrukcja skrzynkowa (pomost ortotropowy) wykonana ze stali trudno rdzewiejącej 12HNNbA w postaci belki ciągłej o stałej wysokości. Naszą uwagę zwrócił – standardowy w przypadkach zastosowań tego gatunku stali – brak powłok anty-

Most Świętokrzyski w ujęciach od strony lewobrzeżnej części Warszawy

Widok na zabytkowy filar i przęsła lewobrzeżne mostu Poniatowskiego

korozyjnych na powierzchniach dźwigarów i pomostu, a także nadmierne drgania konstrukcji pod wpływem przejeżdżających pojazdów – cecha charakterystyczna dla mostów stalowych.

Wieczorem dojechalibyśmy do Warszawy, gdzie ranem następnego dnia rozpoczęliśmy zwiedzanie czterech wybranych mostów stolicy. Każdy z tych obiektów, w sposób niezwykle interesujący przedstawił nam inż. Jerzy Bąk, projektant ciekawych rozwiązań konstrukcji mostowych.

Pierwszy to oddany do użytku w 1981 r. most Grota-Roweckiego o niezależnych konstrukcjach pod dwie jezdnie. Przeszkoda przekraczana jest 6 przęsłami w układzie belki ciągłej o łącznej długości 645 m, a stalowy dźwigar główny to prostokątny przekrój skrzynkowy. Most Świętokrzyski – jednopylonowa konstrukcja z dwupłaszczyznowym pochylonym układem want o szerokość pomostu 30,8 m i długości 320 m, a razem z przęsłami dojazdowymi – 510 m (płyta żelbetowa współpracująca z czterema stalowymi dźwigarami głównymi). Po 2-letniej budowie, oddano go do użytku 6 października 2000 r., zastępując słynny most Syreny. W zamierzeniach, most Świętokrzyski miał mieć znaczenie lokalne, tzn. połączyć Powiśle z ter-

Pozujemy do pamiątkowego zdjęcia na nowym moście Siekierkowskim

Brama portalowa kratownicowego mostu im. J. Piłsudskiego w Toruniu

enami Portu Praskiego, które planuje się intensywnie zabudować.

Kolejnym był najstarszy obecnie w Warszawie most ks. J. Poniatowskiego – obiekt o bogatej historii. Ustrojem nośnym części nurtowej i zalewowej są stalowe łuki z jądą górą (po 7 w przekroju poprzecznym), przy czym w dwóch przęsłach lewobrzeżnych – widocznych na zdjęciu – zachowano ich oryginalny kształt kratownicowy. Łącznie z estakadą dojazdową, obiekt ten ma długość 1300 m.

Ostatnim punktem naszej wycieczki był most Siekierkowski. Jego budowę rozpoczęto w marcu 2000 r., a pierwsze samochody przejechały po nim już we wrześniu 2002 roku. Całkowita długość mostu wynosi 826 m i składa się on z mostu wantowego o długości 500 m oraz z konstrukcji belkowych (przekroje skrzynkowe) położonych nad terenami zalewowymi o długości 251 m na lewym brzegu oraz 77 m na brzegu prawym.

Most Siekierkowski, podobnie jak Świętokrzyski, jest konstrukcją podwieszoną, z tym że na dwóch pylonach w kształcie litery H, ustawionych na brzegach rzeki w rozstawie 250 m. Ruch na moście odbywa się dwiema jezdniami o 3 pasach każda, oddzielnymi 2-metrowym pasem rozdzielającym. Most Siekierkowski jest elementem projektowanej 8,5-kilometrowej Trasy Siekierkowskiej, prowadzącej od ul. Witosa na Mokotowie do ul. Płowickiej na Pradze Południe. Obiekt ten w zamierzeniu stanowić ma element arterii przelotowej z projektowanymi na jej długości pięcioma wielopoziomowymi węzłami komunikacyjnymi. Realizacja tej inwestycji powinna wpłynąć korzystnie na obecne utrudnienia komunikacyjne w centrum miasta.

Na wycieczce wzbogaciliśmy swoją wiedzę na temat różnych typów konstrukcji mostowych, a także metod ich wznoszenia i kolejności wykonywanych przy tym robót. Zarówno wizyta na budowie mostu w Płocku, jak i poznanie istniejących mostów wantowych w Warszawie dały nam szeroką wiedzę praktyczną na temat tego typu obiektów.

*Anna Janowska i Krzysztof Stankiewicz
- studenci IV roku specjalności inżynieria drogowo-mostowa*

Osiągnięcia członków Eledynu

Studenci Wydziału Elektrotechniki i Automatyki, członkowie Koła Naukowego ELEDYN: **Grzegorz Flis** (III r. *elektrotechniki*), **Mariusz Kuliński** (III r. *elektrotechniki*), **Mateusz Stefaniak** (III r. *automatyki i robotyki*), **Michał Włodkowski** (III r. *elektrotechniki*) wzięli udział w XXXIV Międzynarodowym Seminarium Kół Naukowych, które odbyło się w Olsztynie w dniach 6 i 7 maja br. Organizatorem był Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, a koordynatorem Koło Naukowe Entomologów „Pasikonik”. Celem seminarium była prezentacja dorobku i osiągnięć studenckich kół naukowych uczelni wyższych z kraju i zagranicy oraz integracja środowisk uczelnianych. Pierwszego dnia zaplanowano obrady w 14 sekcjach tematycznych. Studenci z KN ELEDYN wygłosili tam dwa referaty w sekcji nauk technicznych.: G. Flis i M. Włodkowski *Analiza dynamiki układu lewitacji magnetycznej*, M. Stefaniak *Wzmacniacz klasy T*. Przedstawiono również plakat prezentujący krótko osiągnięcia koła wykonany przez **M. Kulińskiego**. Prezentowane referaty i plakaty zyskały wysoką ocenę komisji, której zadaniem było wyłonienie trzech najlepszych prezentacji i najlepszego plakatu. Skład komisji tworzyli w głównej mierze profesoria Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego. Pierwsze miejsce zajął student Politechniki Warszawskiej **Marek Kubel** za referat *Falowody ciekłokrystaliczne*. Spotkanie w sekcjach pozwoliło zapoznać się z dorobkiem innych kół naukowych, lecz także pomogło w nawiązaniu nowych kontaktów i znajomości, co zaowocowało ciekawymi dyskusjami związanymi z działalnością, postępani i zainteresowaniami studentów uczelni technicznych w Polsce i za granicą. Wnioski płynące z tych dyskusji pokazują, że największym zainteresowaniem wśród studentów cieszą się prace użytkowe, które znajdują konkretne zastosowanie w przemyśle, małych zakładach, czy jako przedmioty codziennego użytku.

W drugim dniu zaplanowano wycieczkę do Malborka. Wszyscy uczestnicy seminarium już niezależnie od zainteresowań i podziału na sekcje zwiedzali zamek krzyżacki, a w drodze powrotnej, dzięki kilkugodzinnej przerwie w podróży udało się także odwiedzić centrum Warszawy.

Członkowie z Eledynu prezentują swój poster

Członkowie Eledynu w składzie Grzegorz Flis, Damian Kulik, Przemysław Witkowski i Michał Włodkowski z III roku *elektrotechniki* oraz Dawid Wainert, Patryk Waiser z II roku *elektrotechniki* wraz z mgr. inż. **Janem Zimonom** uczestniczyli w międzynarodowej corocznej wystawie CWIEME (Coil Winding, Insulation and Electrical Manufacturing Exhibition) odbywającej się w Berlinie. Jest to największa wystawa tego typu na świecie. Firmy ze Stanów Zjednoczonych, Europy i Azji prezentują tu swoje osiągnięcia, technologie i wyroby. Wydarzenie to jest okazją do wymiany doświadczeń, nawiązania współpracy pomiędzy wystawcami, a także poszukiwania nowych pracowników czy przedstawicieli handlowych, szczególnie w krajach Europy Środkowej i Wschodniej. Na wystawie nie zabrakło także polskiego akcentu w postaci dwóch firm z naszego kraju. Największym zainteresowaniem cieszyły się maszyny służące do nawijania cewek, wysokiej klasy sprzęt pomiarowo-diagnostyczny przeznaczony do badań przetworników elektromagnetycznych, materiały magnetyczne i izolacyjne do budowy silników i transformatorów, komutatory. Ogromne zainteresowanie członków koła wzbudził dysk lewitujący, wykorzystujący zjawisko nadprzewodnictwa, który pozwalał na uniesienie tak dużej masy, że można było na nim stanąć! Warto podkreślić, iż tak ważne wydarzenie w świecie elektrotechniki jakim jest CWIEME, stało się już punktem obowiązkowym w corocznym harmonogramie członków Koła Naukowego ELEDYN.

Michał Włodkowski

Ciąg dalszy ze strony 23

(Uniwersytet Śląski) i prof. dr hab. **Roman Lewicki** (Uniwersytet Wrocławski). Praca została przyjęta jednogłośnie i w dniu 17 maja br. Rada Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Wrocławskiego nadała panu B. Kubiakowi stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa ze specjalnością glottodydaktyka oraz uznała, iż rozprawa godna jest publikacji w formie skróconej. Dr B. Kubiak pracuje jako starszy wykładowca w Studium Języków Obcych. Studia magisterskie ukończył w zakresie filologii angielskiej i germańskiej, a pracę doktorską przygotowywał w ramach Studium Doktoranckiego Bibliologii, Językoznawstwa i Literaturoznawstwa na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego. Obecnie odbywa studia w zakresie nauczania kultury i języka polskiego jako obcego (dla cudzoziemców) w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Przedmiotem jego działalności naukowej są zagadnienia glottodydaktyki (metodyki nauczania języków obcych). Z tego zakresu opublikował około 30 artykułów, przez dwie kadencje był członkiem Komitetu Redakcyjnego czasopisma *Języki Obce* w Szkole w Warszawie. W latach 1998–2002 pełnił funkcję kierownika Studium Języków Obcych.

M. Szumny

Unieszkodliwianie wraków samochodowych

Od roku 1990 liczba pojazdów samochodowych w Polsce znacznie wzrosła. Obecnie wynosi ponad 15 milionów sztuk, w tym 12 milionów samochodów osobowych. Ponad siedem milionów to pojazdy, których wiek wynosi powyżej 10 lat. Szacuje się, że ponad 2 miliony pojazdów samochodowych to pojazdy, które są eksploatowane powyżej 15 lat.

Pojazdy te powinny być możliwie jak najszybciej wycofane z eksploatacji.

Troska o środowisko, względy bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a także doświadczenia uzyskane w trakcie członkostwa naszego kraju w Unii Europejskiej inspirowały do przyspieszenia stosownych działań w zakresie unieszkodliwiania wraków samochodowych oraz gospodarki powstałymi z tego tytułu odpadami.

Oczywistym jest fakt, że w Polsce z eksploatacji rocznie trzeba wycofać około pół miliona pojazdów samochodowych.

Unieszkodliwianie pojazdów samochodowych nie nadających się do eksploatacji staje się ważną dziedziną gospodarki. Obecnie w Polsce funkcjonuje około 500 zakładów demontażu pojazdów posiadających stosowne uprawnienia, z możliwością wyrejestrowywania.

Dokonana analiza potrzeb w tym zakresie pozwala stwierdzić, że istnieje jeszcze miejsce dla około 1000 stacji recyklingu pojazdów.

Według szacunków na polskich drogach w 2010 roku jeździć będzie 21 milionów pojazdów.

Warunkiem prawdziwego rozwoju technologiczno-ekonomicznego dla tej branży jest ujednoczenie wymogów, warunków i standardów, jakim przedmiotowe stacje winny odpowiadać.

Aktualnie szczegółowy zakres prac obejmujący stacje demontażu opiera się na zasadach i warunkach zawartych w przepisach prawa w zakresie ochrony środowiska. Uregulowania prawne wyodrębniają i wskazują, czym może być wyeksploatowany pojazd.

Wyeksploatowany pojazd może być:

a) odpadem niebezpiecznym – zawiera substancje szkodliwe dla zdrowia ludzi i zwierząt, a także stwarza zagrożenie dla środowiska naturalnego. Zagrożenia mogą być głównie powodowane poprzez: płyny chłodnicze, oleje silnikowe, oleje przekładniowe, oleje z układów hydraulicznych i kierowniczych, elektrolit z akumulatorów. Odpadem niebezpiecznym są także: akumulator, poduszki powietrzne, układy klimatyzacyjne, amortyzatory itp.

b) odpadem innym niż niebezpieczny – czyli bez substancji niebezpiecznych.

Do stacji trafiają i trafiać będą wraki pojazdów zawierających substancje niebezpieczne, a te zaś, jeżeli nie będą nadawały się do ponownego użycia, staną się odpadem niebezpiecznym. Działalność polegająca na demontażu pojazdów należy traktować jako inwestycję mogącą w sposób szczególnie oddziaływać na środowisko naturalne (Rozporządzenie Rady Ministrów z dn.

24 września 2002 r. DzU 179, poz. 1490 art. 3.1. ust. 12 pkt. h). Stacje demontażu pojazdów oraz składnice złomu o powierzchni powyżej 0,5 ha powinny sporządzać raporty oceny oddziaływania na środowisko.

Podmiot gospodarczy ubiegający się o możliwość prowadzenia działalności polegającej na demontażu wyeksploatowanych pojazdów powinien uzyskać i przedłożyć wraz z wnioskiem do wojewody niżej wymienione dokumenty:

a) pozwolenie na wytwarzanie odpadów, jeżeli wytwarza powyżej 1 tony odpadów niebezpiecznych rocznie lub powyżej 5 tysięcy ton rocznie odpadów innych niż niebezpieczne (art. 17 ust. 2 Ustawy o odpadach) – obecnie koszt uzyskania koncesji wynosi 2 tys. złotych, lecz w najbliższym czasie kwota ta powinna ulec zmniejszeniu,

b) decyzję starosty o zmianie sposobu użytkowania obiektu zamkniętego lub jego część wydaną w oparciu o przepisy ustawy Prawo budowlane, gdy właściwy miejscowo urząd gminy wyda decyzje o zgodności projektowanej (budowanej lub adoptowanej) stacji demontażu z planem zagospodarowania przestrzennego terenu (w przypadku braku planu zgodnym ze Studium Zagospodarowania Przestrzennego i Rozwoju Gminy) po przedłożeniu projektu budowlanego, a dla istniejących budowli ekspertyzy (wymaga uprawnień budowlanych) najczęściej uzgodnionej z powiatowym inspektorem sanitarnym oraz właściwą pod względem miejscowym oraz kompetencyjnym jednostką straży pożarnej,

c) ocenę oddziaływania na środowisko zgodną z prawem ochrony środowiska DzU nr 62 poz. 627 z dn. 27 kwietnia 2001 r. art. 40–57. Szczególną uwagę należy zwrócić na art. 52.1, a także w zależności od wielkości stacji i ilości unieszkodliwianych odpadów (powyżej 10 Mg na dobę – instalacja wymaga pozwolenia zintegrowanego – brak jest dokumentów referencyjnych dot. BAT zarówno w Polsce, jak i w krajach Unii),

d) wypis z rejestru handlowego/wpis do ewidencji gospodarczej lub wypis z krajowego rejestru sądowego – spółka z o.o. – tzw. KRS,

e) zaświadczenie o numerze REGON,

f) zaświadczenia z ZUS oraz urzędu skarbowego o niezaleganiu ze składkami, podatkami z tytułu prowadzonej działalności,

g) opinie policji/straży miejskiej nt. dotychczasowej działalności gospodarczej,

h) po uzyskaniu decyzji zatwierdzającej projekt gospodarki odpadami na stacji demontażu należy pamiętać o szczegółowym raportowaniu dot. marek, modeli, mas poddanych procesom, roczników pojazdów zgodnie z najnowszą regulacją prawną z dnia 20 stycznia 2005 r. (DzU nr 25 poz. 202) w ustawowym terminie.

Uciążliwość stacji demontażu pojazdów występuje na kilku płaszczyznach. Do najbardziej prawdopodobnych należy zaliczyć niebezpieczeństwa związane z możliwością zanieczyszczenia wód oraz gruntu pod-

czas demontażu (zwłaszcza podczas spuszczenia płynów poeksploatacyjnych czy wyjmowania akumulatora – wylanie elektrolitu jest zabronione), a także uciążliwość wywołaną nadmiernym hałasem, zanieczyszczeniem powietrza czy też niewłaściwą gospodarką odpadami na terenie stacji.

Obecne regulacje prawne umożliwiają wyrejestrowanie na dwa sposoby:

- na stacji demontażu – ostatecznym unieszkodliwicieli, dla którego organem kompetentnym jest „właściwy” wojewoda,

- w punkcie przyjmowania pojazdów – który musi w celu prowadzenia przedmiotowego działania mieć podpisaną umowę ze stacją demontażu (swoisty magazyn) oraz spełniać wymagania zgodne z Ustawą nr 25 poz. 202 z 20 stycznia 2005 r. Organem kompetentnym jest „właściwy” starosta.

Ogólna charakterystyka procesu technologicznego

Wraki samochodowe przeznaczone do demontażu powinny być kompletne, tzn. ze wszystkimi podzespołami (nadwozie, silnik – numery identyfikacyjne, a także siedzenia, płyny eksploatacyjne). Należy liczyć się, iż wprowadzenie opłaty produktowej i depozytowej spowodowało, że akumulatory będą wyjmowane przez ostatnich właścicieli z powodu pobierania kaucji. W momencie zakupu nowego, w przypadku braku posiadania starego akumulatora, uiszczana jest kaucja w wysokości 30 zł. Według uregulowań prawnych za kompletny pojazd należy uznać 90% pierwotnej masy pojazdu bez paliwa, z elementami identyfikacyjnymi pojazdu (Prawo o ruchu drogowym).

Stacja demontująca pojazdy powinna posiadać szczerłą powierzchnię placów np. asfalt, a nie kostkę brukową. Demontaż pojazdu powinien odbywać się w pomieszczeniu zamkniętym, o łatwo zmywalnej powierzchni. Zaraz po przyjęciu, samochód powinien być pozbawiony odpadów niebezpiecznych. Dopuszczalnym jest, aby zakład nie posiadał kanału, lecz powinien posiadać odpowiednie urządzenia, np. pompę do odprowadzania płynów poeksploatacyjnych do właściwych pojemników (w celu magazynowania, a następnie przekazania specjalistycznym firmom zajmującym się odbiorem i odzyskiem/unieszkodliwianiem), podnośnik, obrotnicę. Po osuszeniu wraku pojazdu z oleju, płynów hamulcowych, płynów chłodniczych, płynów z urządzeń klimatyzacyjnych oraz filtrów paliwa i oleju, trafia do pomieszczenia, w którym demontuje się pojazd na części. W celu właściwej gospodarki odpadowej części użyteczne należy przechowywać w oddzielnym pomieszczeniu. Docelowo zaleca się utworzenie sklepu z częściami pochodzącymi z recyklingu. Płyny poeksploatacyjne, filtry i inne odpady niebezpieczne należy przechowywać w zamkniętym pomieszczeniu na powierzchni utwardzonej, łatwo zmywalnej, wyposażonej w sorbent np. piasek lub trociny (aby w razie wycieku móc je zneutralizować). Na terenie stacji musi znajdować się pojemnik na zaolejone trociny, piasek, a także czyściwo. Elementy tapicerowane, elementy karoserii po wyczyszczeniu powinny być odsprzedane indywi-

dualnym odbiorcom lub dostarczane do punktu skupu surowców wtórnych (ustawa nakazuje sprzedaż „ostatecznym recyklerom”). Gdy zakład posiada uprawnienia na transport odpadów, sam go odprowadza, jeśli nie, to za pośrednictwem podmiotu posiadającego stosowne pozwolenia zezwalające na gospodarkę odpadami oraz na transport. Obecna liberalizacja przepisów pozwala na to, że jeżeli pojazd nie wpływa degradująco na środowisko (nie wypływają z niego płyny eksploatacyjne), to nie wymaga pozwolenia, o którym jest mowa w ustawie o odpadach z 27 kwietnia 2001 r. ze zmianami, wówczas być powinna zawarta informacja w projekcie gospodarki odpadami w celu przejrzystości działań proponowanych przez stację demontażu.

Poniżej przedstawiono sposoby oddziaływania na środowisko naturalne stacji oraz minimalizację negatywnych skutków. Stacja demontażu pojazdów wpływa na:

- grunt i wody podziemne,
- ochronę przed hałasem,
- ochronę powietrza atmosferycznego,
- gospodarkę odpadami (niebezpiecznymi i innymi niż niebezpieczne).

Grunt i wody podziemne

Zanieczyszczenia powstają wskutek niekontrolowanych wycieków płynów eksploatacyjnych, a także podczas przemywania powierzchni wewnątrzzakładowej. Możliwa jest znaczna koncentracja substancji ropopochodnych, zawiesiny ogólnej, a także ChZT, BZT₅, substancji zawierającej chlorki oraz mogą być podwyższone zawartości metali ciężkich (pochodzących od środków myjących i pojazdów). W celu spełnienia wymogów ochrony środowiska zakład powinien wydzielić trzy strumienie ścieków: opadowe, socjalno-bytowe, przemysłowe. Ścieki przemysłowe pochodzą z mycia podzespołów nadających się do sprzedaży w myjce ręcznej lub myjni tunelowej. Przed spuszczeniem ścieków przemysłowych powinny być one podczyszczone poprzez kraty lub sita, eliminujące mechanicznie duże elementy np. kawałki uszczelek itp., osadnik który zmniejsza zawartość zawiesiny ogólnej, separator oleju (najlepiej z filtrem koalescencyjnym z by-passem, który powoduje zamknięcie odpływu w przypadku nadmiaru ścieków), możliwe są urządzenia ze zintegrowaną komorą szlamu tj. separatory z osadnikiem tworzące „baterię urządzeń”. Następnie ścieki mogą być kierowane do zbiornika bezodpływowego – szamba lub do innych urządzeń kanalizacyjnych. Niedopuszczalnym jest odprowadzanie ścieków do gleby, nawet w przypadku wyeliminowania substancji ropopochodnych, gdyż w myśl prawa są to ścieki biologicznie nierozkładalne i muszą być przekazywane do urządzeń kanalizacyjnych. Ważnym jest właściwe określenie strumienia przepływu (producenci podają najczęściej w litrach na sekundę). Ścieki socjalno-bytowe powinny być odprowadzane do urządzeń kanalizacyjnych lub zbiorników bezodpływowych. Ścieki opadowe powinny być, przed odprowadzeniem do gruntu lub do urządzeń kanalizacyjnych, poddane podczyszczeniu za pomocą separatora, tak jak w przypadku ścieków przemysłowych. Ścieki opadowe z powierzchni

dachów oraz z terenów zielonych traktować należy jako czyste, natomiast z terenów parkingów, dróg, placów manewrowych już nie. Po uzyskaniu pozwolenia wodnoprawnego u starosty, ponoszona jest opłata środowiskowa za korzystanie ze środowiska tylko za parkingi i place manewrowe. To często wpływa na redukcję placów manewrowych i parkingów.

Uciążliwość spowodowana hałasem występuje głównie podczas ruchu pojazdów dowożących wraki na teren stacji, a także przez potencjalnych klientów dokonujących zakupów części. Stacje wyposażone są głównie w elektronarzędzia. Do najgłośniejszych zaliczyć można: szlifierkę kątową, podnośnik, obrotnicę, szarpaki czy kruszarkę do szyb. Poziom hałasu nie powinien przekraczać norm; inaczej jest przy przemysłowym strzępieniu pojazdów. W celu eliminacji uciążliwości ze względu na hałas, głównie komunikacyjny, stacja powinna pracować tylko w porze dziennej. Teren stacji powinien być ogrodzony wysokim – 2-metrowym płotem, który chroni przed pobytem niepożądanych osób, a także dodatkowo dookoła powinno być posadzone drzewa iglaste i liściaste. Drzewa spełniając funkcję naturalnych ekranów akustycznych, poprawiają walory krajobrazowe, tworząc zwartą zieloną ścianę – iglaste w czasie zimy, a liściaste w porze letniej.

Powietrze atmosferyczne

Uciążliwość stacji demontażu pod względem zanieczyszczeń emitowanych do powietrza atmosferycznego związana jest głównie z emitowaniem par węglowodorów powstających wskutek spalania paliw w silnikach samochodowych. Oddziaływanie jest marginalne i związane jest z wielkością stacji – duża stacja to wielu klientów, im mniejsza, tym mniejsze stężenia ruchu. W celu minimalizacji negatywnego oddziaływania stosować powinno się tak jak podczas ochrony przed hałasem izolację roślinną.

Gospodarka odpadami

Prowadzenie jakiegokolwiek działalności wiąże się z wytwarzaniem odpadów, a to zaś niesie konieczność przedstawienia do właściwego pod względem kompetencyjnym programu, projektu gospodarki odpadami. W zależności od ilości oraz ich jakości występuje podział na odpady niebezpieczne i inne niż niebezpieczne.

Do odpadów niebezpiecznych należy zaliczyć takie substancje, które oddziałują w sposób niebezpieczny na człowieka, zwierzęta i przyrodę. Podczas prowadzenia demontażu i drobnych napraw nie sposób nie mieć do czynienia z takimi odpadami. Szczególną uwagę należy zwrócić na podzespoły sprzedawane innym odbiorcom – odpowiedzialność za ich jakość ponosi stacja lub warsztat mechaniki pojazdowej. Szczególną uwagę należy zwrócić na możliwość ponownego wykorzystania układów hamulcowych, układów zawieszonych, układów kierowniczych, poduszek powietrznych i innych elementów, które mogą być wyeksploatowane lub uszkodzone, a ponowne zamontowanie ich może spowodować niebezpieczeństwo na drodze dla użytkowników dróg. Zabrania się ponownego użycia wyżej wymienionych układów.

Podczas wyszczególnienia odpadów powstających na stacji nie można zapomnieć, iż materiał, który styka się z odpadem niebezpiecznym, nabiera jego właściwości – brudne czyściwo, zużyty sorbent, ubrania robocze – stanowią odpad niebezpieczny. W celu właściwej gospodarki odpadami niebezpiecznymi należy podpisać stosowną umowę z podmiotami na odbiór odpadów niebezpiecznych za pomocą ich pojazdów, które posiadają zgodę na transport odpadów niebezpiecznych, a kierowcy posiadają świadectwo kwalifikacji ADR. Zakład odbierający odpad powinien posiadać doradcę ds. ADR – transportu substancji niebezpiecznych, a także decyzję zatwierdzającą projekt gospodarki odpadami na odzysk/unieszkodliwienie/zbiórkę konkretnych odpadów, które przekazuje celem odzysku/unieszkodliwienia auto-złomu. Drugą grupę stanowią odpady inne niż niebezpieczne. Do tej grupy należy zaliczyć wszystkie, które posiadają właściwości surowców wtórnych i nie są odpadem niebezpiecznym np.: karoseria, zderzaki, elementy wygłuszeniowe w pojeździe, kokpit, siedzenia itp. Należy pamiętać, iż okres gromadzenia odpadów w celu ekonomicznej gospodarki nimi nie powinien być dłuższy niż jeden rok, a także należy pamiętać o przekazaniu do urzędu marszałkowskiego na początku każdego roku zestawienia odpadów, którymi się gospodaruje. Obecnie brak jest w polskim ustawodawstwie zapisu posiadania wagi, lecz jest ona praktycznie już wymagana w celu stworzenia bilansu masowego odpadu, czyli wykazania, że cała masa pojazdu przyjętego do demontażu została przekazana właściwemu odbiorcom oraz w celu sprawdzenia masy rzeczywistej dostarczonego do stacji pojazdu. Poważny problem stoi przed dużymi zakładami strzępiącymi wraki samochodów na skalę krajową – nie dość, że są zobligowane do uzyskania kosztownego pozwolenia zintegrowanego (wniosek zawiera wszystkie komponenty środowiska wraz z podaniem BAT – najlepszych dostępnych technik), to taki dokument referencyjny nie został sporządzony. Konieczność odzysku minimum 95% ogólnej masy pojazdu, w tym 85% recykling, co praktycznie wiąże się z ręcznym rozfrakcjonowaniem pojazdu. Przyszłość recyklingu wraków samochodowych jest tylko dla małych stacji. Na uwagę zasługuje fakt, iż w jednym pomieszczeniu zakładu mechaniki pojazdowej całkowite rozebranie pojazdu na jednym stanowisku wynosi do 2 godzin, lecz w miarę gdy do stacji będą trafiać samochody nowsze czas ten ulegnie wydłużeniu. Obecnie do auto-złomów trafiają auta wyprodukowane przed rokiem 1990, lecz sytuacja ulega stałej poprawie. Pamiętać należy, iż do stacji trafiają też samochody prawie nowe, które uległy całkowitemu zniszczeniu podczas kolizji drogowych. Z przeprowadzonych badań ankietowych na terenie stacji demontażu, a także na podstawie liczby wypadków, ustalono ilość uszkodzonych konkretnych części i na tej podstawie opracowano najczęściej zakupowane części do marek modeli samochodów jak np. przedni reflektor w konkretnej marce i modelu. Spośród ankietowanych stacji wyznaczono promień oddziaływania tzn. wyznaczono maksymalną odległość od miasta w celu możliwości funkcjonowania stacji demontażu na ok. 20 km

Teatr im. Jana Kochanowskiego w Opolu

Repertuar – wrzesień 2005

- 10 września (sobota) godz. 19.00 TRZY SIOSTRY Antoniego Czechowa, reż. Andrzej Bubień, Duża Scena, cena biletu premierowego – 35 zł, PREMIERA!!!
- 11 września (niedziela) godz. 18.00 TRZY SIOSTRY Antoniego Czechowa, reż. Andrzej Bubień, Duża Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 16 września (piątek) godz. 11.00 TRZY SIOSTRY Antoniego Czechowa, reż. Andrzej Bubień, Duża Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
godz. 18.00 TRZY SIOSTRY Antoniego Czechowa, reż. Andrzej Bubień, Duża Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 17 września (sobota) godz. 19.00 TRZY SIOSTRY Antoniego Czechowa, reż. Andrzej Bubień, Duża Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 18 września (niedziela) godz. 18.00 TRZY SIOSTRY Antoniego Czechowa, reż. Andrzej Bubień, Duża Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 23 września (piątek) godz. 11.00 MATKA JOANNA OD ANIOŁÓW wg Jarosława Iwaszkiewicza, reż. Marek Fiedor, Duża Scena, cena biletu – 20 zł, ulg. – 13 zł
godz. 19.00 MATKA JOANNA OD ANIOŁÓW wg Jarosława Iwaszkiewicza, reż. Marek Fiedor, Duża Scena, cena biletu – 20 zł, ulg. – 13 zł

- 24 września (sobota) godz. 19.00 MATKA JOANNA OD ANIOŁÓW wg Jarosława Iwaszkiewicza, reż. Marek Fiedor, Duża Scena, cena biletu – 20 zł, ulg. – 13 zł
- 25 września (niedziela) godz. 18.00 DOŻYWCIE Aleksandra Fredry, reż. Bartosz Zaczykiewicz, Mała Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 27 września (wtorek) godz. 11.00 DOŻYWCIE Aleksandra Fredry, reż. Bartosz Zaczykiewicz, Mała Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 28 września (środa) godz. 18.00 MAKBET Williama Szekspira, reż. Maja Kleczewska, Duża Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 29 września (czwartek) godz. 18.00 MAKBET Williama Szekspira, reż. Maja Kleczewska, Duża Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł
- 30 września (piątek) godz. 19.00 MAKBET Williama Szekspira, reż. Maja Kleczewska, Duża Scena, cena biletu – 22 zł, ulg. – 14 zł

Teatr zastrzega sobie prawo zmian w repertuarze.

Opracowała: Beata Zawada

od dużych miast. Przeanalizowano stacje zajmujące się tylko demontażem, w przypadku poszerzenia wachlarza działalności o warsztat mechaniki pojazdowej, czy stację diagnostyczną należy spodziewać się podwyższenia rentowności oraz szybszego zwrotu kosztów poniesionych na zakup urządzeń.

Sytuacje awaryjne

Do sytuacji awaryjnych należy zaliczyć rozlanie się płynów eksploatacyjnych czy elektrolitu z akumulatorów na teren zakładu. W przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnej odpad należy możliwie jak najszybciej zebrać z posadzki hali demontażu lub magazynu, po wcześniejszym zneutralizowaniu za pomocą sorbentu (najczęściej: piasku, trocin) i umieścić w szczelnym pojemniku. W przypadku przedostania się substancji do instalacji kanalizacyjnej należy sprawdzić stan urządzeń podczyszczających jak i kanalizacyjnych. Gdyby

doszło do strat, szkody należy natychmiast naprawiać, a następnie przepłukać czystą wodą, co spowoduje rozcieńczenie.

Główną ideą recyklingu jest stworzenie takich mechanizmów i rozwiązań technologicznych, aby zminimalizować negatywne oddziaływanie wyeksploatowanych pojazdów samochodowych z jednoczesnym maksymalnym wydłużeniem czasu eksploatacji części i materiałów.

Obecne tendencje w ochronie środowiska mają na celu objęcie szczególnym nadzorem te działalności, które stwarzają potencjalne zagrożenia dla wszystkich elementów środowiska. Do najistotniejszych zadań związanych z recyklingiem jest odzysk 95% masy pojazdów. Pojazd samochodowy poddany recyklingowi ma być cennym źródłem dostaw części, materiałów, a także energii.

Doktorant Politechniki Opolskiej
mgr inż. Paweł Wiszniewski
e-mail: pawelwisz@wp.pl

Wiadomości Uczelniane – miesięcznik informacyjny Politechniki Opolskiej. Rok XVI, nr 1(137), wrzesień 2005 r.

Redaguje zespół: Elżbieta Ciechocińska – grafik, Małgorzata Kalinowska, Beata Sawczyn – korekta, Krzysztof Sławiński. Współpracownicy wydziałowi: Izabela Carewicz (WEiA), Jolanta Dembicka (WM), Tomasz Bohdan (WWFiF), Mirosława Szewczyk (WZiIP). Stałe współpracują: Elżbieta Czaja, Ewa Przystajko, Janusz Fijak, Sławoj Dubiel – zdjęcia, Krystyna Duda – redaktor naczelny, Waldemar Szweda – skład i łamanie.

Wydano w Oficynie Wydawniczej Politechniki Opolskiej, ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole. Druk: Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole. Redakcja: ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole, tel. 400 62 84, e-mail: oficyna@po.opole.pl
Zamówienie: 51/2005. Nakład 2000 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania redakcyjnego nadesłanych tekstów. Numer zamknięto 15.09.2005 r.
Na okładce: studentka *fizjoterapii* podczas zajęć na obozie sportowym w Turawie.
Zdjęcia zamieszczone w Wademekum... pochodzą z archiwum redakcyjnego.